ലവോദിക്കേയാ - നമ്പർ നാല്

മുകളിലൊന്നിച്ചു നിൽക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങൾ

Jeff Pippenger
2023-09-01

സ്റ്റീഫൻ ഹാസ്കൽ, ഈ സത്യത്തെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന സത്യങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചതിലൂടെ അതിനെ പിന്താങ്ങിയിരുന്നുവെങ്കിലും, സാധ്യതയോടെ കാണാതിരുന്നത് ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ വശം ഇതാണ്: പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ അന്ത്യഘട്ട ചരിത്രത്തിൽ, അതേ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിന്മേൽ തന്നെ ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭം ഒരേസമയം പരസ്പരം മുകളിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ നിങ്ങൾ കാണുന്നു. ക്രിസ്തു അനേകരോടുകൂടെ ഒരു ആഴ്ചക്കാലത്തേക്ക് (രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് ദിവസം) നിയമം സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, പ്രാചീന ഇസ്രായേൽ ലൗദിക്യയുടെ അനുഭവം ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; കർത്താവിന്റെ വായിൽനിന്നു ഉമിനീരായി തുപ്പിക്കളയപ്പെടാനുള്ള വക്കിൽ ആയിരുന്നു അവർ. അതേ സമയം ആധുനിക ഇസ്രായേൽ എഫെസൊസിന്റെ അനുഭവം ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ ലൗദിക്യ ചിതറിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ എഫെസൊസ് അതേ ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ തന്നേ ശേഖരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നുവെങ്കിൽ "അതെ" — ദാനിയേൽ ഒമ്പതാം അധ്യായത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി ക്രിസ്തു നിയമം സ്ഥിരീകരിച്ച ആ ആഴ്ച, അവന്റെ സ്നാനത്തോടെ ആരംഭിച്ച് സ്തെഫാനൊസിന്റെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊലയോടെ അവസാനിച്ചതാകയാൽ, അതു ശാബ്ദികമായി രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് ദിവസങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; എങ്കിലും പ്രവചനപരമായി അത് നിർവ്യാജമായി അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു, കാരണം പ്രവചനപരമായി ഒരു വർഷം എന്നതു മുന്നൂററുപത് ദിവസങ്ങൾക്കു തുല്യമാണ്. മുന്നൂററുപത് ദിവസങ്ങളെ ഏഴിനാൽ ഗുണിക്കുമ്പോൾ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് ദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു; ആ പ്രവചനാത്മക ആഴ്ചയുടെ "കൃത്യ മദ്ധ്യഭാഗം" ക്രൂശാകുന്നു. പ്രവചനപരമായി ക്രിസ്തു രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് ദിവസങ്ങളുടെ ആ പ്രവചനകാലഘട്ടത്തിന്റെ കൃത്യ മദ്ധ്യത്തിൽ ക്രൂശിനെ സ്ഥാപിച്ചു; അതിലൂടെ ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും നിലനിറുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു കാണിച്ചു. സഹോദരി വൈറ്റ് പഠിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ, ഹബക്കൂക്കിന്റെ വിശുദ്ധ ഫലകങ്ങളായ 1843-ലെ ചാർട്ടും 1850-ലെ ചാർട്ടും രണ്ടിലും രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനം ചാർട്ടിന്റെ കൃത്യ മദ്ധ്യത്തിൽ തന്നെയുണ്ടെന്നും, രണ്ടുചാർട്ടുകളിലും ആ ദൃശ്യാവിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ കൃത്യ മദ്ധ്യത്തിൽ ക്രൂശ് നിലകൊള്ളുന്നതുമെന്നത് യാദൃശ്ചികമല്ല.

“ഈ ജീവിതത്തിനോ വരുവാനുള്ള ജീവിതത്തിനോ യോഗ്യരാകുന്നതിനായി മനുഷ്യർ അറിയേണ്ട എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ബൈബിളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ ഉപദേശത്തെ വിലമതിക്കുന്ന മനോഭാവമുള്ള ആരും ബൈബിളിൽ നിന്നൊരു ഭാഗംപോലും വായിക്കുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും പ്രയോജനകരമായ ഒരു ചിന്ത നേടാതെ ഇരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും വിലമതിക്കപ്പെടേണ്ട ഉപദേശം ഇടയ്ക്കിടെ ചെയ്യുന്നോ ബന്ധമില്ലാത്തതോ ആയ പഠനത്തിലൂടെ ലഭ്യമാകുന്നതല്ല. അതിലെ മഹത്തായ സത്യവ്യവസ്ഥ തിടുക്കമുള്ളവനോ അശ്രദ്ധനായ വായനക്കാരനോ തിരിച്ചറിയുന്നവിധത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിലെ അനേകം നിധികൾ ഉപരിതലത്തിനു വളരെ താഴെ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു; ഉത്സുകമായ ഗവേഷണത്താലും നിരന്തര പ്രയത്നത്താലും മാത്രമേ അവ ലഭ്യമാകൂ. ആ മഹാസമഗ്രതയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന സത്യങ്ങൾ ‘ഇവിടെ അല്പം, അവിടെ അല്പം’ എന്നിങ്ങനെ അന്വേഷിച്ചുകണ്ടെത്തി ശേഖരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. യെശയ്യാവു 28:10.”

“ഇങ്ങനെ അന്വേഷിച്ച് ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, അവ പരസ്പരം പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നവയാണെന്ന് കാണപ്പെടും. ഓരോ സുവിശേഷവും മറ്റു സുവിശേഷങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു പൂരകമാണ്; ഓരോ പ്രവചനവും മറ്റൊന്നിന്റെ ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണ്; ഓരോ സത്യവും മറ്റൊരു സത്യത്തിന്റെ ഒരു വികസനമാണ്. യെഹൂദ വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രതിരൂപങ്ങൾ സുവിശേഷത്താൽ വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുന്നു. ദൈവവചനത്തിലെ ഓരോ സിദ്ധാന്തത്തിനും അതിന്റേതായ സ്ഥലം ഉണ്ട്; ഓരോ വസ്തുതയ്ക്കും അതിന്റേതായ പ്രസക്തിയുണ്ട്. സമ്പൂർണ്ണ ഘടനയും, രൂപകല്പനയിലും നിർവഹണത്തിലും, അതിന്റെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഇത്തരമൊരു ഘടന അനന്തനായവന്റെ മനസ്സല്ലാതെ മറ്റൊരു മനസ്സിനും ചിന്തിച്ചറിയുകയോ രൂപപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല.” Education, 123.

ഏഴ് സഭകളിൽ ഓരോന്ന   ും മില്ല   റൈറ്റ ് ചരിത്രത്ത   ിലും അതുപോലെ
നമ്മ   ുടെ ചരിത്രത്ത   ിലും ആവർത്ത   ിക്ക   പ്പെ   ടുന്ന   ു എന്ന
സിദ്ധ   ാന്ത   ത്തേ   ാടൊപ്പ   ം, പ്രാരംഭ അഡ്വെ   ന്റിസം അംഗീകരിച്ച   മറ്റെ   ാരു
പ്രധാന സിദ്ധ   ാന്ത   വും ഉണ്ട   ായിരുന്ന   ു. അതായത്, ഒരേ ചരിത്രത്ത   ിന്റെ
“ആന്ത   രികവും ബാഹ്യ   വും” ആയ പ്രവചനരേഖകളെ സത്യ   ം അറിയിപ്പ   ാൻ
പരിശുദ്ധ   ാത്മ   ാവ് ഉപയോഗിക്ക   ുന്ന   ു എന്ന   താണ്. മില്ല   ർ ഇതിനെ
തിരിച്ച   റിഞ്ഞ   ു, അതിനെ നേരിട്ട ് ഉപദേശിക്ക   ുകയും ചെയ   ്തു.
വെളിപ്പ   ാടിന്റെ ഏഴ് മുദ്രകളും സഭകളോടു സമാന്ത   രമായ ഒരു
ചരിത്രത്തെ   പ്രതിനിധീകരിക്ക   ുന്ന   ു എന്ന   ു അദ്ദേ   ഹം ശരിയായി പഠിപ്പ   ി
എന്ന   ാൽ ആ സമാന്ത   ര ദൃഷ്ട   ാന്ത   ത്ത   ിൽ, മുദ്രകൾ ഒരേ ചരിത്രത്ത   ിന്
ബാഹ്യ   സത്യ   ത്തെ   യും സഭകൾ അതിന്റെ ആന്ത   രിക സത്യ   ത്തെ   യും
പ്രതിനിധീകരിക്ക   ുന്ന   ു. ഉറയ്യ   ാ സ   ്മിത്ത   ും ഈ സിദ്ധ   ാന്ത   ത്തെ

പരാമർശിക്ക ുകയും “ആന്ത രികം” എന്ന ും “ബാഹ്യ ം” എന്ന ും ഉള്ള പദങ്ങ ഉപയോഗിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു; ഈ രണ്ട ു സമാന്ത രരേഖകളെ (പകടിപ്പ ിക്ക ാൻ അതാണ് ഏറ്റ വും യോജിച്ച രീതിയെന്ന ു എനിക്ക ു തോന്ന ുന്ന ു.

> വെളിപ്പാടിന്റെ 4-ാം, 5-ാം, 6-ാം അധ്യായങ്ങളിൽ മുദ്രകൾ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. ഈ മുദ്രകളുടെ കീഴിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ദൃശ്യങ്ങൾ വെളിപ്പാട് 6-ലും, വെളിപ്പാട് 8-ന്റെ ആദ്യവാക്യത്തിലുമാണ് കാണിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ യുഗത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവ് വരെ സഭ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെയാണ് അവ വ്യക്തമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

> “ഏഴ് സഭകൾ സഭയുടെ അന്തർചരിത്രത്തെ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഏഴ് മുദ്രകൾ അതിന്റെ ബാഹ്യചരിത്രത്തിലെ മഹത്തായ സംഭവങ്ങളെ ദൃശ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു.” — Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

ഇപ്പോൾ നാം ഏഴ് സഭകളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പരിഗണനം ആരംഭിക്കാം. ആദ്യത്തെ രണ്ടു സഭകളും, തുടർന്ന് വീണ്ടും മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും സഭകളും, അവയെ ഒരുമിച്ച് പരിഗണിക്കേണ്ടതായ ഒരു “കാരണ-ഫല” ബന്ധം പുലർത്തുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത് അത്യന്തം പ്രധാനമാണ്. സ്മിർണ്ണാ, റോമാവിനാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സഭയാണ്; എഫെസൂസ്, സുവിശേഷം മുഴുവൻ ലോകത്തേക്കും കൊണ്ടുപോയ സഭയായിരുന്നു.

> “ആദ്യ മായി ശിഷ്യ ന്മ ാരെ (കിസ്ത്യ ാനികൾ എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ട്ട ത് അന്തെ ്യ ാക്ക ്യ യിലായിരുന്ന ു. അവരുടെ (പസംഗത്ത ിന്റെയും ഉപദേശത്ത ിന്റെയും സംഭാഷണത്ത ിന്റെയും മുഖ്യ വിഷയം (കിസ ്തുവായിരുന്ന തിനാലാണ് ആ പേര് അവർക്ക ു നൽകിയതു. അവന്റെ ഭൗമീയ ശു(ശൂഷയുടെ ദിവസങ്ങ ളിൽ സംഭവിച്ച സംഭവങ്ങ ളെ അവർ നിരന്ത രം വീണ്ട ും വീണ്ട ും വിവരണമായി പറയുകയായിരുന്ന ു; അന്ന ാളുകളിൽ അവന്റെ ശിഷ്യ ന്മ ാർ അവന്റെ വ്യ ക്ത ിപരമായ സാന്ന ിധ്യ ംകൊണ്ട ് അനു(ഗഹിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. അ അവന്റെ ഉപദേശങ്ങ ളെയും രോഗശാന്ത ിയുടെ അത്ഭ ുതങ്ങ ളെയും ക്ഷ ീണമില്ല ാതെ ചിന്ത ാവിഷയമാക്ക ി നിന്ന ു. വിറയുന്ന അധരങ്ങ ളോടും കണ്ണ ീരാർന്ന കണ്ണ ുകളോടും കൂടെ അവർ തോട്ട ത്ത ിലെ അവന്റെ വേദന, അവനെ വഞ്ച ിച്ച ുകൊടുത്ത തു, വിചാരണയും വധവും, അവന്റെ ശ(തുക്ക ൾ അവന്റെമേൽ ഏല ്പിച്ച അപമാനവും പീഡനവും അവൻ സഹിച്ച ദീർഘക്ഷ മയും വിനയവും, തന്നേ ഉപ(ദവിച്ച വർക്ക ായി അവൻ (പാർത്ഥ ിച്ച ദൈവസദൃശമായ കരുണയും കുറിച്ച ് സംസാരിച്ച ു. അവന്റെ പുനരുത്ഥ ാനവും സ്വ ർഗ്ഗ ാരോഹണവും, പതിതനായ മനുഷ്യ ന്റെ മദ്ധ ്യ സ്ഥ നായി സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ അവൻ ചെയ്യ ുന്ന (പവർത്ത ിയും, അവർ ആനന്ദ ത്തേ ചിന്ത ിച്ച ു സംസാരിച്ച ിരുന്ന വിഷയങ്ങ ളായിരുന്ന ു. അവർ (കിസ ്തുവി (പസംഗിക്ക ുകയും അവൻ മുഖാന്ത രം ദൈവത്തേ ാടു

പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ, ജാതികൾ അവരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വിളിച്ചതിൽ അതിശയിക്കാനൊന്നുമില്ല."

"ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നാമം അവർക്കു നൽകിയതു ദൈവം തന്നെയായിരുന്നു. ഇത് ക്രിസ്തുവിനോടു തങ്ങളെ ചേർക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും നൽകിയിരിക്കുന്ന ഒരു രാജകീയ നാമമാണ്. ഈ നാമത്തെക്കുറിച്ചാണ് യാക്കോബ് പിന്നീട് എഴുതിയത്: 'ധനവാന്മാർ നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കയും ന്യായാസനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആ മഹത്തായ നാമത്തെ അവർ ദൂഷിക്കുന്നില്ലയോ?' James 2:6, 7. പത്രോസ് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: 'ആരെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനിയായിട്ടു കഷ്ടം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നാൽ അവൻ ലജ്ജിക്കരുത്; പകരം, ഈ കാര്യത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തട്ടെ.' 'ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം നിമിത്തം നിങ്ങൾ നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ മഹത്വത്തിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും ആത്മാവ് നിങ്ങളുടെ മേൽ വസിക്കുന്നു.' 1 Peter 4:16, 14." അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, 157.

എഫെസ്യ സഭ "ക്രിസ്തു യേശുവിൽ ദൈവഭക്തിയോടെ" ജീവിച്ച പ്രാരംഭ സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അത് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു "ഫലം" ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു "കാരണം" ആകുന്നു.

അതെ, ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഭക്തിപൂർവം ജീവിക്കാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന ഏവരും പീഡനം അനുഭവിക്കും. 2 തിമൊഥെയോസ് 3:12.

എഫെസൊസിലെ സഭയുടെ ഭക്തിഭാവം സ്മുർന്നാ സഭയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പീഡനത്തെ ഉണ്ടാക്കി. ഈ രണ്ടു സഭകളും കാരണം-ഫലം എന്ന ബന്ധത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഫലം മുൻപായി ഒരു കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതു അതിന്റെ ആവശ്യകതയാണ്. ഞായറാഴ്ച നിയമസങ്കടത്തിന്റെ പീഡനം സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് "ആദ്യകാല ഭക്തി" എന്നു വിളിക്കുന്നതിന്റെയൊരു പ്രകടനത്താൽ പ്രേരിതമാകുന്നു. അതായത്, കഴിഞ്ഞകാലത്തെയോ പ്രാരംഭ ചരിത്രങ്ങളിലോ ദൃശ്യമാക്കിയ ഒരു ഭക്തിഭാവം.

"വിശ്വാസത്തിലും ഭക്തിയിലും വ്യാപകമായ അധഃപതനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, ഈ സഭകളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സത്യാനുയായികൾ ഉണ്ട്. ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധികളുടെ അന്തിമ സന്ദർശനം വരുന്നതിനു മുമ്പ്, കർത്താവിന്റെ ജനത്തിൽ അപ്പൊസ്തലികകാലത്തിനു ശേഷം സാക്ഷീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തത്ര പ്രാചീന ഭക്തിയുടെ ഒരു ഉണർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവും ശക്തിയും അവന്റെ മക്കളുടെ മേൽ പകർന്നൊഴുക്കപ്പെടും. ആ സമയത്ത്, ഈ ലോകത്തോടുള്ള സ്നേഹം ദൈവത്തോടും അവന്റെ വചനത്തോടുമുള്ള സ്നേഹത്തെ പകരംവെച്ചിരിക്കുന്ന ആ സഭകളിൽനിന്നു പലരും തങ്ങളെത്തന്നെ വേർപെടുത്തും.

> ശു ്രശൂഷകന്മ ാരിലും ജനങ്ങ ളിലും പലരും, കർത്ത ാവിന്റെ രണ്ട ാം വരവിനായി ഒരു ജനത്തെ ഒരുക്കേ ണ്ട തിന്ന ു ഈ സമയത്ത ്രപസിദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തായി ദൈവം ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന ആ മഹാസത്യ ങ്ങ ളെ സന്തേ ാഷപൂർവ്വ ം സ്വ ീകരിക്ക ും. ആത്മ ാക്ക ളുടെ ശ ്രതു ഈ ്രപവർത്ത ിയെ തടയുവാൻ ആ ്രഗഹിക്ക ുന്ന ു; അത്ത രം ഒരു ്രപസ്ഥ ാനം വരേണ്ട സമയത്ത ിനു മുമ്പ ്, ഒരു കൃ ്രതിമ അനുകരണം കൊണ്ട ുവന്ന ് അതിനെ തടയുവാൻ അവൻ ്രശമിക്ക ും. തന്റെ വഞ്ച നാപരമായ ശക്ത ിക്ക ു കീഴിൽ കൊണ്ട ുവരാൻ കഴിയുന്ന ആ സഭകളിൽ, ദൈവത്ത ിന്റെ ്രപത്യേ ക അനു ്രഗഹം പകർന്നെ ാഴുക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ അവൻ തോന്ന ിപ്പ ിക്ക ും; മഹത്ത ായ മതാതുരത്വ മെന്ന ു കരുതപ്പെ ടുന്ന ഒരു ്രപകടനം അവിടെ വെളിവാകും. ദൈവം തങ്ങ ൾക്ക ുവേണ്ട ി അത്ഭ ുതകരമായി ്രപവർത്ത ിക്ക ുന്ന ു എന്ന ു അനേകർ ആഹ്ലാദിക്ക ും; എങ്ക ിലും ആ ്രപവൃത്ത ി മറ്റെ ാരു ആത്മ ാവിന്റേതായിരിക്ക ും. മതത്ത ിന്റെ വേഷത്ത ിൽ, ്രൈകസ ്തവലോകത്ത ിന്മേ ൽ തന്റെ സ്വ ാധീനം വ്യ ാപിപ്പ ിക്ക ുവാൻ സാത്ത ാൻ ്രശമിക്ക ും.” The Great Controversy, 464.

“അവസാന ദിവസങ്ങളുടെ” അർദ്ധരാത്രിക്കരച്ചിൽ, ആ ഭാഗത്തിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന “ആദിമ ദൈവഭക്തിയുടെ” പുനരുജ്ജീവനമാണ്. അത് ഒരു സഭയിൽ അല്ല, ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന പുനരുജ്ജീവനമാണ്. പുനരുജ്ജീവനത്തെ വിവരണം ചെയ്യാൻ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഉപയോഗിക്കുന്ന ചരിത്രം “അപ്പോസ്തലിക കാലങ്ങളുടെ” ചരിത്രമാണ്; അത് എഫെസൊസ് സഭയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ പുനരുജ്ജീവനം “പീഡനത്തെ” ഉളവാക്കും.

> “അനേകർ തടവിലാക്കപ്പെടും; അനേകർ നഗരങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും നിന്ന് തങ്ങളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനായി ഓടിപ്പോകും; സത്യത്തെ പ്രതിരോധിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിമിത്തം അനേകർ രക്തസാക്ഷികളാകും.” Selected Messages, book 3, 397.

അടുത്ത ഭാഗത്തിലെ “ഭൂമിയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം” എഫെസൊസ് സഭയുടെ ആരംഭത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അതേ സമയം ലോകാവസാനത്തിൽ ലയോദിക്യാ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെയും മാതൃകാപരമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

> “‘ന്യായവിധി പിന്നോട്ടു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീതി ദൂരെയായി നിലക്കുന്നു; സത്യം വീഥിയിൽ വീണുകിടക്കുന്നു, നേർമ്മ അകത്തു കടക്കുവാൻ കഴിവില്ല. അതെ, സത്യം ഇല്ലാതെയാകുന്നു; ദോഷത്തിൽനിന്നു മാറിനിൽക്കുന്നവൻ തന്നെ ഇരയാക്കുന്നു.’ യെശയ്യാവു 59:14, 15. ഇത് ഭൂമിയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിറവേറി. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളോടു അവൻ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; അവയുടെ സ്ഥാനത്ത് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മനുഷ്യപരമ്പരകളും നിർദേശങ്ങളും അവൻ മാറ്റിനിർത്തി. ഇതുകൊണ്ടു അവൻ വെറുക്കപ്പെടുകയും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ ചരിത്രം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു.” Christ’s Object Lessons, 170.

എഫെസൊസാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അനുഭവം ലവോദിക്യയുടെ അനുഭവത്തോടു സമകാലികമായി സംഭവിക്കുന്നു. കുറ്റം കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യഹൂദന്മാർ പ്രാചീന ഇസ്രായേലിലെ ലവോദിക്യക്കാരായിരുന്നു; ക്രിസ്തുവും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ആധുനിക ഇസ്രായേലിലെ എഫെസ്യക്കാരായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എഫെസൊസിലെ സഭയെ പരിചയപ്പെടുത്തി; യഹൂദന്മാരാണെന്ന് സ്വയം വിളിക്കുമ്പോഴും അങ്ങനെ അല്ലാത്ത ലവോദിക്യക്കാർ എതിർക്കുന്ന "അവസാന നാളുകളിൽ" ഉള്ള സഭയെയും അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> "ബാപ്റ്റിസ്മദാതാവായ യോഹന്നാന്റെ പ്രവൃത്തിയും, അവസാന നാളുകളിൽ ജനങ്ങളെ അവരുടെ ഉദാസീനതയിൽനിന്ന് ഉണർത്തുവാൻ ഏലീയാവിന്റെ ആത്മാവിലും ശക്തിയിലും പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നവരുടെ പ്രവൃത്തിയും, അനേകം കാര്യങ്ങളിൽ ഒരുപോലെയാണ്. അവന്റെ പ്രവൃത്തി, ഈ യുഗത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടേണ്ട പ്രവൃത്തിയുടെ ഒരു പ്രതിരൂപമാണ്. ക്രിസ്തു ലോകത്തെ നീതിയിൽ വിധിപ്പാൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം വരുവാനിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്നു നൽകപ്പെടേണ്ട അവസാന മുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശം വഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാർ, യോഹന്നാൻ അവന്റെ ആദ്യാഗമനത്തിന്നായി വഴി ഒരുക്കിയതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിന്നായി വഴി ഒരുക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ഒരുക്കപ്രവൃത്തിയിൽ, 'എല്ലാ താഴ്വരയും ഉയർത്തപ്പെടും; എല്ലാ മലയും കുന്നും താഴ്ത്തപ്പെടും; വളഞ്ഞതു നേരെയാക്കപ്പെടും; കുഴിവാരങ്ങളും സമതലമാക്കപ്പെടും'; കാരണം ചരിത്രം ആവർത്തിക്കപ്പെടാനിരിക്കുകയാണ്; വീണ്ടും ഒരിക്കൽ കൂടി 'യഹോവയുടെ മഹത്വം വെളിപ്പെടും; സകല ജഡവും അതിനെ ഒരുമിച്ചു കാണും; യഹോവയുടെ വായ് അതു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'" Southern Watchman, March 21, 1905.

എഫെസൂസ് "കാരണം" ആകുന്നു, സ്മിർന "ഫലം" ആകുന്നു. പെർഗമോസും ത്യാതീരും അതുപോലെ കാരണം-ഫലബന്ധത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പെർഗമോസ് അന്യജാതി മതാചാരങ്ങളുമായി ക്രിസ്തുമതത്തെ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ ദുഷിപ്പിച്ച സമരസത്തിന്റെ സഭയാണ്. ക്രിസ്തീയ സഭ വീണുപോയത്, അന്യജാതി മതത്തിന്റെ വിഗ്രഹാരാധന തന്റെ അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ സഹവർത്തിത്വത്തോടെ നിലനിൽക്കാൻ കഴിയും എന്ന അടിസ്ഥാനധാരണ അതു സ്വീകരിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയായ കോൺസ്റ്റന്റീൻ ആ സമരസചരിത്രത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്; പാപ്പത്വം വെളിപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പായി യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ മഹാപതനം ഉണ്ടാക്കുന്നതായിരുന്നു അവന്റെ പ്രവാചകപരമായ പങ്ക്.

> ആരും യാതൊരു വിധത്ത ിലും നിങ്ങ ളെ വഞ്ച ിക്ക രുത്; കാരണം ആദ്യ ം വിശ്വ ാസത്യ ാഗം സംഭവിക്ക യും നാശത്ത ിന്റെ പു ്രതനായ പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ാതെ ആ ദിവസം വരികയില്ല . അവൻ ദൈവം എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന തിലും ആരാധിക്ക പ്പെ ടുന്ന തിലും എല്ല ാറ്റ ിനുമേൽ എതിർത്ത ുനിൽക്ക ുകയു

> തൻ്റെ ഉയർത്ത ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു; അങ്ങ നെ അവൻ ദൈവമായി ദൈവത്ത ിൻ്റെ ആലയത്ത ിൽ ഇരുന്ന ു താനേ ദൈവമെന്ന ു കാണിച്ച ുകൊള്ള ുന്ന ു. ഞാൻ ഇപ്പേ ാഴും നിങ്ങ ളോടുകൂടെ ഉണ്ട ായിരുന്ന പ്പേ ാൾ ഈ കാര്യ ങ്ങ ൾ നിങ്ങ ളോടു പറഞ്ഞ തു നിങ്ങ ഓർക്ക ുന്ന ില്ല യോ? അവൻ തൻ്റെ സമയത്ത ് വെളിപ്പെ ടേണ്ട തിന്ന ു ഇപ്പേ ാൾ എന്ത ാണ് അവനെ തടയുന്ന തെന്ന ു നിങ്ങ ൾ അറിയുന്ന ു. അധർമ്മ ത്ത ിൻ്റെ മർമ്മ ം ഇതിനകം പ്രവർത്ത ിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ു ഇപ്പേ ാൾ തടഞ്ഞ ുനിർത്ത ുന്ന വൻ വഴിയിൽനിന്ന ു നീക്ക പ്പെ ടുവോ തടഞ്ഞ ുകൊണ്ടേ യിരിക്ക ും. അപ്പേ ാൾ ആ ദുഷ്ട ൻ വെളിപ്പെ ടും; അവനെ കർത്ത ാവു തൻ്റെ വായിലെ ശ്വ ാസത്ത ാൽ നശിപ്പ ിക്ക ുകയും തൻ്റെ വരവിൻ്റെ തേജസ്സ ുകൊണ്ട ു ഇല്ല ാതാക്ക ുകയും ചെയ്യ ും. 2 തെസ്സ ലൊനീക്യ ർ 2:3–8.

പെർഗമോസ് സഭ “കാരണം” ആയിരുന്നു; തുയാതിര “ഫലം” ആയിരുന്നു. പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ പലപ്പോഴും പൗരാണിക വിഗ്രഹാരാധന പാപ്പത്വത്തിന് വഴിമാറിയ ചരിത്രവും, പാപ്പത്വം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് ഉണ്ടായ വീഴ്ചയും അവതരിപ്പിക്കുന്നു; പൗലോസ് തിരിച്ചറിഞ്ഞ ആ വീഴ്ച ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു.

> കിത്തീമിൻ്റെ കപ്പലുകൾ അവൻ്റെ നേരെ വരും; അതുകൊണ്ട് അവൻ ദുഃഖിതനായി മടങ്ങിപ്പോകും, വിശുദ്ധ നിയമത്തിനെതിരെ ക്രോധം പുലർത്തും; അവൻ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യും; അവൻ വീണ്ടും മടങ്ങിവന്ന് വിശുദ്ധ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരുമായി കൂട്ടുകൂടും. സൈന്യങ്ങൾ അവൻ്റെ പക്ഷത്ത് നിലകൊള്ളും; അവർ ശക്തിയുള്ള വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ അശുദ്ധമാക്കും; നിത്യയാഗം നീക്കിക്കളയും; ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛവസ്തുവിനെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ദാനീയേൽ 11:30–31.

പാപ്പാധികാരം ചരിത്രത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടതിനു മുമ്പ് വീണുപോയ സമവായത്തിൻ്റെ സഭയെ ദാനിയേൽ “വിശുദ്ധ നിയമം” ഉപേക്ഷിച്ചവരായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവർ നിയമം ഉപേക്ഷിച്ചതിന് ശേഷം, ദാനിയേൽ “പാഴാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛവസ്തു” എന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പാപ്പാധികാരം ഭൂമിയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിൻ്റെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവൾ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് അവയെ തിരിച്ചറിയുന്നു: “ദാനിയേലിൻ്റെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പ്രവചനം അതിൻ്റെ സമ്പൂർണ്ണ നിവൃത്തിയിലേക്ക് ഏകദേശം എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.” അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളാണ് ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിൻ്റെ അന്തിമ നിവൃത്തി; ആ അന്തിമ വാക്യങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചരിത്രം ദാനിയേൽ 11:30–36 മുഖാന്തരം മുൻകൂറായി മാതൃകപ്പെടുത്തിയിരുന്നതാണെന്നും, അത് പെർഗാമൊസും തുയഥീരയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചരിത്രപരമായ “കാരണം-ഫലം” ബന്ധത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതാണെന്നും അവൾ ഉപദേശിക്കുന്നു.

“നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ സമയം ഇല്ല. കലഹഭരിതമായ കാലങ്ങൾ നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. ലോകം യുദ്ധത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ ഉണർന്ന ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവചനങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കഷ്ടകാലദൃശ്യങ്ങൾ ഉടൻ സംഭവിക്കും. ദാനിയേൽ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള പ്രവചനം ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണ നിവൃത്തിയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി സംഭവിച്ച ചരിത്രത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടും.”

“മുപ്പതാം വാക്യത്തിൽ ‘മുപ്പതാം വാക്യം മുതൽ മുപ്പത്താറാം വാക്യം വരെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു’ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു ശക്തിയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നു.”

“ഈ വാക്കുകളിൽ വിവരണപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവയോടു സമാനമായ ദൃശ്യങ്ങൾ സംഭവിക്കും.” Manuscript Releases, number 13, 394.

പെർഗാമൊസിനും തുയതിരയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള കാരണം-ഫലബന്ധവും, എഫെസൊസിനും സ്മിർണയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള കാരണം-ഫലബന്ധവും “അവസാന നാളുകളിൽ” വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ, പെർഗാമൊസ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ, വിഗ്രഹാരാധനയോട് ഒത്തുതീർപ്പ് ചെയ്യും (വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പ്രധാന അടയാളം സൂര്യാരാധനയാണ്), അവർ വിശ്വാസത്യാഗത്തിലേക്ക് വീഴുമ്പോൾ പാപപുരുഷൻ വീണ്ടും പ്രവചനപരമായി വെളിപ്പെടുന്നതിനുള്ള വഴി ഒരുക്കപ്പെടുന്നു. വിശ്വാസത്യാഗവും പാപ്പത്വത്തെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തുന്നതും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അതേ സമയം ദൈവം എഫെസൊസ് പ്രതിരൂപമാക്കുന്ന ഒരു സഭയെ ഉയർത്തി, ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും സന്ദേശം ലോകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഒരുക്കും; സ്മിർണ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പീഡനവും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടും.

വെളിപ്പാടിന്റെ ആദ്യ നാലു മുദ്രകൾ, ആദ്യ നാലു സഭകൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സത്യത്തിന്റെ ആന്തരിക രേഖയ്ക്കു സമാന്തരമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന സത്യത്തിന്റെ ഒരു ബാഹ്യ രേഖയാണ് എന്ന സത്യം നാം പരിഗണിച്ചതിന് ശേഷം, അവസാനത്തെ മൂന്നു സഭകളെ ഞാൻ അഭിസംബോധന ചെയ്യും. ഇതിനകം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഉറിയാ സ്മിത്ത് ഇതിനെ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“ഏഴ് സഭകൾ സഭയുടെ അന്തർചരിത്രത്തെ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഏഴ് മുദ്രകൾ അതിന്റെ ബാഹ്യചരിത്രത്തിലെ മഹത്തായ സംഭവങ്ങളെ ദൃശ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു.” — Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

ആദ്യത്തെ നാല് സഭകൾ “കാരണവും ഫലവും” എന്ന രണ്ട് ബന്ധങ്ങ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്നും അവ “അവസാന നാളുകളിൽ” വീണ്ടും

ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ുവെന്ന ും നാം കാണിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ പയനിയർമാരെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ിയെങ്ക ിലും, അതിനുമുപരി ദൈവവചനത്ത ിന്റെ അധികാരത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ി സഭയുടെ ആ നാല് ആന്ത രിക ചരിത്രങ്ങ ൾക്ക ് ആദ്യ ത്തെ നാല് മുദ്രകൾ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ഒരു സമാന്ത ര ബാഹ്യ ചരിത്രവും ഉണ്ട ായിരിക്ക ആദ്യ വും രണ്ട ാമത്തെ യും മുദ്രകൾ എഫെസൊസിന്റെയും സ്മിർണ്ണ യുടെയും അതേ സവിശേഷതകളെ പ്രതിധ്വ നിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; എന്ന ക്രിസ്ത്യീയതയെ ലോകത്തേ ക്ക ു കൊണ്ട ുപോകുന്ന പ്രവൃത്ത ിയെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ാൻ ഒരു വെള്ള ക്ക ുതിരയെ ഉപയോഗിക്ക ുന്ന ു. അത് സഭയുടെ ബാഹ്യ പ്രവൃത്ത ിയെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; രണ്ട ാമത്തെ ചുവന്ന കുതിരയാൽ സ്മിർണ്ണ യുടെ രക്ത സ്നാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക

> കുഞ്ഞാടു മുദ്രകളിൽ ഒന്നുതുറന്നപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടു; അപ്പോൾ ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ ശബ്ദംപോലെ നാല് ജീവികളിൽ ഒരുവൻ: വരികയും കാണുകയും ചെയ്ക എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. ഞാൻ നോക്കി; ഇതാ, ഒരു വെള്ളക്കുതിര; അതിന്മേൽ ഇരുന്നവന്നു ഒരു വില്ലുണ്ടായിരുന്നു; അവന്നു ഒരു കിരീടം കൊടുക്കപ്പെട്ടു; അവൻ ജയിച്ചുകൊണ്ടും ജയിപ്പാൻ തന്നെയും പുറപ്പെട്ടു. അവൻ രണ്ടാം മുദ്ര തുറന്നപ്പോൾ, രണ്ടാം ജീവി: വരികയും കാണുകയും ചെയ്ക എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. അപ്പോൾ മറ്റൊരു കുതിര പുറപ്പെട്ടു; അതു ചുവപ്പായിരുന്നു; അതിന്മേൽ ഇരുന്നവന്നു ഭൂമിയിൽനിന്നു സമാധാനം നീക്കിക്കളവാനും മനുഷ്യർ പരസ്പരം കൊന്നുകളയേണ്ടതിന്നും അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടു; അവന്നു ഒരു വലിയ വാൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടു. വെളിപ്പാട് 6:1–4.

വെളിപ്പാടിന്റെ ആദ്യ നാല് മുദ്രകളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട നാല് കുതിരകളെ നേരിട്ട് തിരിച്ചറിയുന്ന കുറച്ച് ഭാഗങ്ങൾ സെഖര്യാവിൽ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒന്നായ പത്താം അധ്യായത്തിലെ ഒരു ഭാഗത്തിൽ, അന്തിമമഴ പെയ്തിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ "ഭവനം" ആയിരിക്കുന്ന "യൂദയുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടം" "യുദ്ധത്തിൽ അവന്റെ മനോഹരമായ കുതിര" ആക്കപ്പെടുമെന്നു സെഖര്യാവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

> പിന്നീടുള്ള മഴയുടെ സമയത്ത് യഹോവയോടു മഴ ചോദിപ്പിൻ; അപ്പോൾ യഹോവ മിന്നുന്ന മേഘങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി, വയലിലെ ഓരോരുത്തർക്കും മഴവെള്ളത്തിന്റെ ധാരകൾ, അഥവാ പുല്ല്, നൽകും. വിഗ്രഹങ്ങൾ വ്യർത്ഥമായതു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു; പ്രശ്നം പറയുന്നവർ അസത്യം കണ്ടിരിക്കുന്നു; അവർ കള്ളസ്വപ്നങ്ങൾ പറഞ്ഞ് വ്യർത്ഥമായി ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു അവർ ആടുകളെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ വഴിക്കു പോയി; ഇടയൻ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവർ കഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇടയന്മാരുടെ നേരെ എന്റെ കോപം ജ്വലിച്ചു, കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരെ ഞാൻ ശിക്ഷിച്ചു; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടമായ യെഹൂദാഗൃഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു, അവരെ യുദ്ധത്തിലെ തന്റെ ഭംഗിയുള്ള കുതിരപോലെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. സെഖര്യാവ് 10:1–3.

പെന്തെ ക്കെ ാസ ്തിൽ പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിന്റെ പകർച്ച ഇപ്പേ ാൾ പെയ്യ ു
അവസാനമഴയുടെ ്രപതിരൂപമാണെന്ന ് എലൻ വൈറ്റ്
ആവർത്ത ിച്ച ുകൊണ്ട ് വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ു. പെന്തെ ക്കെ ാസ ്തിൽ
ലോകത്ത ിനുവേണ്ട ി നിർവഹിക്ക പ്പെ ട്ട ്രപവൃത്ത ി എഫെസൊസ് സഭ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; എഫെസൊസ്, സ ്മൂർണയാൽ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന പീഡനത്ത ിന് കാരണമാകുന്ന ു; അതിനെ
യോഹന്ന ാൻ രണ്ട ാമത്തെ മു്രദയിലെ "ചുവന്ന കുതിര"യായി
ചി്രതീകരിക്ക ുന്ന ു. ആദ്യ ത്തെ രണ്ട ു മു്രദകളും ആദ്യ ത്തെ രണ്ട ു
സഭകളോടു സമാന്ത രമായി സഞ്ച രിക്ക ുന്ന ു; അവ അവസാനമഴ
പകർന്ന ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന "അന്ത ്യ കാലത്തെ " ദൃശ്യ വൽക്ക രിക്ക

പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവും മൂന്നാം മുദ്രയുടെ അവസാനവും നാലാം മുദ്രയുടെ ആരംഭവും ഒരുപോലെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു; അങ്ങനെ അവയെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു (കാരണംയും ഫലവും) എന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അവൾ തന്റെ കാലത്തു നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതായും "അവസാന നാളുകളിൽ" നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതായും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

> "വെളിപ്പാട് 6:6–8-ൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട അതേ ആത്മാവാണ് ഇന്ന് കാണപ്പെടുന്നത്. ചരിത്രം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഉണ്ടായിരുന്നതു വീണ്ടും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്." Manuscript Releases, volume 9, 7.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ചരിത്രത്തിൽ (1898-ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ), പാപ്പാസം വീണ്ടും സിംഹാസനാരൂഢമാകുന്നതിനുള്ള വഴി ഒരുക്കുന്ന ഇളവുപാട് എന്ന ആത്മാവ് ഇതിനകം സജീവവും ശക്തവുമായിരുന്നതായിരുന്നു; കാരണം 1844-ലെ വസന്തത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം നിരസിച്ചതോടുകൂടെ ആരംഭിച്ച പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ പതനം, ഇതിനകം തന്നെ (1863-ൽ) പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് അഡ്വെന്റിസം എന്ന കൊമ്പിന്മേൽ അതിക്രമിച്ച് കടന്നുതുടങ്ങിയിരുന്നു.

മൂന്ന ാം മു്ര ദയിൽ പെർഗമൊസിന്റെ വഴങ്ങ ിച്ചേ രൽ ഒരു "ജോഡി"
തുലാസുകളാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അളക്ക ുന്ന തിനു
രണ്ട ് തുലാസുകൾ വഞ്ച നാപരമായ അളവെടുപ്പ ിനെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു.
മൂന്ന ാം മു്ര ദ നാലാം മു്ര ദയിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന ു; അത് "മരണം" എന്ന തിന്
"വിളറിയ കുതിര"യാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; അങ്ങ നെ ഇരുണ്ട
യുഗങ്ങ ളിൽ പാപ്പ ത്വ ം ലക്ഷ ക്ക ണക്ക ിനു മനുഷ്യ രെ
കൊന്നൊ ാടുക്ക ിയതിനെ അത് ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്
വിളറിയ കുതിരയെ പിന്ത ുടരുന്ന ത് "നരകമാണ്." മൂന്ന ാംയും നാലാംയും
മു്ര ദകളുടെ ചരി്ര തം പെർഗമൊസിന്റെയും ത്യ ാതിരയുടെയും
സഭാചരി്ര തങ്ങ ളോടു സമാന്ത രമാണ്. കോൺസ്റ്റ ന്റൈന്റെ വഴങ്ങ ിച്ചേ ര
്ര കമാനുഗതമായ ഒരു ്ര പവൃത്ത ിയായിരുന്ന ു; അതിനാൽ, "അനീതിയുടെ
മർമ്മ ം ഇപ്പേ ാഴേ ്ര പവർത്ത ിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു" എന്ന ു പൗലൊ

കാലത്ത ് ഉണ്ട ായിരുന്ന തുപോലെ തന്നേ , വഴങ്ങ ിച്ചേ രലിന്റെ ആത്മ സിസ്റ്റ ർ വൈറ്റ ിന്റെ വ്യ ക്ത ിപരമായ ചരി ്രതത്ത ിലും ഇതിനകം സജീവമായിരുന്ന ു. പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്റെ രാജാസനാരോഹണത്ത ിന് മുമ്പ ് സംഭവിക്ക ുന്ന വിശ്വ ാസ ്രഭംശം എപ്പേ ാഴും ്രകമാനുഗതമായ ഒരു ചരി ്രതമാണ്; കൂടാതെ “ആ ചരി ്രതം ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്. ഉണ്ട ായിരുന്ന തു വീണ്ട ും ഉണ്ട ാകും.”

> നാല് ജീവികളുടെ നടുവിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു: ഒരു ദിനാറിനു ഒരു അളവ് ഗോതമ്പും, ഒരു ദിനാറിനു മൂന്ന് അളവ് യവവും; എണ്ണയെയും വീഞ്ഞിനെയും ഹാനി ചെയ്യരുതു. അവൻ നാലാമത്തെ മുദ്ര തുറന്നപ്പോൾ, നാലാമത്തെ ജീവിയുടെ ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു: വന്നു നോക്കുക. ഞാൻ നോക്കി; ഇതാ, മങ്ങിയ നിറമുള്ള ഒരു കുതിര; അതിന്മേൽ ഇരുന്നവന്റെ പേര് മരണം; പാതാളം അവനെ പിന്തുടർന്നു. വാളുകൊണ്ടും ക്ഷാമംകൊണ്ടും മരണത്താലും ഭൂമിയിലെ മൃഗങ്ങളാലും കൊല്ലുവാൻ, ഭൂമിയുടെ നാലിലൊന്നിന്മേൽ അവർക്കു അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. വെളിപ്പാട് 6:6–8.

ഏഴ് സഭകളിലും ഏഴ് മുദ്രകളിലും ജെയിംസ് വൈറ്റ് മറ്റൊരു പ്രവചനാത്മക അസാധാരണത്വം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആദ്യത്തെ നാല് സഭകളും അവസാനത്തെ മൂന്ന് സഭകളും തമ്മിൽ ഉദ്ദേശ്യപൂർവമായ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു; തുടർന്ന്, ആദ്യത്തെ നാല് മുദ്രകളിലും അവസാനത്തെ മൂന്ന് മുദ്രകളിലും ഇതേ പ്രതിഭാസം തന്നെയും അദ്ദേഹം വീണ്ടും തിരിച്ചറിയുന്നു.

> “സഭകളെയും, മുദ്രകളെയും, മൃഗങ്ങളെയോ ജീവനുള്ള സത്തകളെയോ, അവ ഒരേ കാലഘട്ടങ്ങളെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതായി തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്നത്ര വരെ, നാം ഇപ്പോൾ പിന്തുടർന്ന് വന്നു. മുദ്രകൾ ഏഴാണ്; എന്നാൽ മൃഗങ്ങൾ നാലേ ഉള്ളൂ. ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ മറ്റൊരു കാര്യവും ഉണ്ട്: ഒന്നാം, രണ്ടാം, മൂന്നാം, നാലാം മുദ്രകൾ തുറക്കുമ്പോൾ, ഒന്നാം, രണ്ടാം, മൂന്നാം, നാലാം മൃഗങ്ങൾ ‘വന്നു നോക്കുക’ എന്നു പറയുന്നതു കേൾക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ അഞ്ചാം, ആറാം, ഏഴാം മുദ്രകൾ തുറക്കുമ്പോൾ, അത്തരമൊരു ശബ്ദം കേൾക്കപ്പെടുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നേ, അവസാനത്തെ മൂന്ന് സഭകളും അവസാനത്തെ മൂന്ന് മുദ്രകളും, ആദ്യത്തെ നാല് സഭകളും ആദ്യത്തെ നാല് മുദ്രകളും ചെയ്യുന്നപോലെ, ഒരേ കാലഘട്ടങ്ങളെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതായി തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, നാം കാണിച്ചുതന്നതുപോലെ, സഭകളും മുദ്രകളും മൃഗങ്ങളും ഏകദേശം 1800 വർഷത്തോളം ഒരേ കാലഘട്ടങ്ങളെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതായി തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നു; ഇപ്പോഴുള്ള സമയത്തിൽനിന്ന് അരനൂറ്റാണ്ടിൽ അല്പം കൂടുതലുള്ള കാലഘട്ടം വരെ അതു എത്തിച്ചേരുന്നു.” James White, Review and Herald, February 12, 1857.

അതേ മാതൃക കാഹളങ്ങ ളിലും നിലനിൽക്ക ുന്ന ു എന്ന സത്യ ത്തെ ജെയിംസ് വൈറ്റ ് ഉൾപ്പെ ടുത്ത ിയിരുന്ന ില്ല ; എങ്ക ിലും അത് അങ്ങ നെ

തന്നെ യുണ്ട ്. ആദ്യ നാലു കാഹളങ്ങ ൾ കാഹളങ്ങ ളാണ്; എന്ന ാൽ അവസാനത്തെ മൂന്ന ് കാഹളങ്ങ ൾ മൂന്ന ് അയ്യോ ാകളാണ്. ആദ്യ നാലു കാഹളങ്ങ ൾ ക്രി.വ. 321-ൽ കോൺസ്റ്റ ന്റൈന്റെ ഞായറാഴ്ചാനിയമം മൂലം ജാതീയ റോമിന് മേലുള്ള ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; മൂന്ന ് കാഹള-അയ്യോ ാകൾ ഇസ്ല ാമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ആദ്യ രണ്ട ് കാഹള-അയ്യോ ാകൾ ക്രി.വ. 538-ൽ പാപ്പ ീയ റോം പ്രാബല്യ ത്ത ിൽ കൊണ്ട ുവന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിനെതിരായ ന്യ ായവിധികളായിരുന്ന ു; മൂന്ന ാമത്തെ കാഹള-അയ്യോ ാ അതീവ അടുത്ത ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമ പ്രതിസന്ധ ിക്ക ായുള്ള താണ്.

മില്ലറൈറ്റ് കാലഘട്ടത്തിലെ സമകാലീനമായ മൂന്നു സഭകളെ വിവരിക്കുന്നതിനായി, അവസാനത്തെ മൂന്നു സഭകളെ ഏക പ്രതീകമായി കാണുന്ന പയനിയർ ധാരണയെ ജോസഫ് ബേറ്റ്സ് പ്രയോഗിക്കുന്നു. ആ ഭാഗത്തിലെ മുഴുവൻ ഊന്നലും ബേറ്റ്സാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

> "'സകലദേശത്തും, യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതിങ്ങനെ: അതിലെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾ മുറിച്ചുകളയപ്പെടുകയും നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ മൂന്നാം ഭാഗം അതിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുമെന്ന്. ദൈവം താൻ ആ മൂന്നാം ഭാഗത്തെ അഗ്നിയിലൂടെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. അവർ അവനെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും, അവൻ അവർക്കു മറുപടി അരുളിച്ചെയ്യും. അവൻ പറയും: 'ഇവർ എന്റെ ജനമാകുന്നു'; അവർ പറയും: യഹോവ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു.' ഒന്നാം ഭാഗം, സർദീസ്, നാമമാത്ര സഭ അഥവാ ബാബിലോൻ. രണ്ടാം ഭാഗം, ലവോദിക്യ, നാമമാത്ര അഡ്വെന്റിസ്റ്റ്. മൂന്നാം ഭാഗം, ഫിലദെൽഫിയ, ഭൂമിയിലെ ദൈവത്തിന്റെ ഏക സത്യസഭ; കാരണം അവർ ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ ഇരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 3:12; എബ്രായർ 12:22–24. യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ, സോദോം ഗൊമോരയിൽനിന്നു ഔടിപ്പോകുന്നതുപോലെ ലവോദിക്യരിൽനിന്നു ഔടിപ്പോകുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ വീണ്ടും ആഹ്വാനിക്കുന്നു. അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ വ്യാജവും വഞ്ചകവും ആകുന്നു; അവ പൂർണ്ണനാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. മരണം! മരണം!!* നിത്യ മരണം!!! അവരുടെ പാതയിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയെ ഓർക്കുവിൻ." ജോസഫ് ബേറ്റ്സ്, റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, വാല്യം 1, നവംബർ 1850.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ സാർദിസ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു പേർ ഉണ്ടായിരുന്ന സഭയായിരുന്നു; എന്നാൽ അത് മരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു.

> സാർദീസിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക; ദൈവത്തിന്റെ ഏഴ് ആത്മാക്കളെയും ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങളെയും കൈവശമുള്ളവൻ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ഞാൻ അറിയുന്നു; നീ ജീവനുള്ളവൻ എന്നു പേർ ഉള്ളവനാകുന്നു, എന്നാൽ മരിച്ചവനാകുന്നു. വെളിപ്പാട് 3:1.

ദൈവജനത്തിന് എപ്പോഴും ഒരു നാമമുണ്ട്. എഫെസൊസ് മുതൽ പെർഗമൊസ് വരെയുള്ള ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിൽ ആ നാമം ക്രിസ്ത്യൻ ആയിരുന്നു. പാപ്പാധിപത്യ ഭരണകാലത്ത് ആ നാമം മരുഭൂമിയിലെ സഭ ആയിരുന്നു. പ്രഭാതനക്ഷത്രമായ ജോൺ വൈക്ലിഫിന്റെ അവതരണകാലം മുതൽ ആ നാമം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ആയിരുന്നു. അന്ത്യകാലത്ത്, 1798-ഓടെ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ ഇതിനകം തന്നെ റോമൻ കൂട്ടായ്മയിലേക്കുള്ള തങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ് ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അന്നപ്പോൾ ആവശ്യമായിരുന്നത്, അവർ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന നാമം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർ ഇനി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭയല്ലെന്ന സത്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പരീക്ഷ മാത്രമായിരുന്നു. 1844-ലെ വസന്തകാലത്ത്, അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമനാമം വഹിച്ചിരുന്ന സഭ ഇനി തങ്ങളല്ലെന്നതു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പരീക്ഷയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. എലീയാവിന്റെ കഥ ഈ സത്യത്തിന്റെ അത്യന്തം വിശദമായ രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം പ്രകടമാക്കിയപ്പോൾ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ ബാബേലിന്റെ പുത്രിമാരായിത്തീർന്നുവെന്ന് അവർ തെളിയിച്ചുവെന്ന കാര്യം മില്ലറൈറ്റുകൾക്ക് ആദ്യത്തിൽ തിരിച്ചറിയുന്നത് പ്രയാസകരമായിരുന്നു. എന്നാൽ മില്ലറൈറ്റുകൾ ഒടുവിൽ അതുതന്നെ ചെയ്തു; രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി ആ വീണുപോയ സഭകളിൽ നിന്നു ആത്മാക്കളെ പുറത്തേക്കു വിളിച്ചുതുടങ്ങി. തുടർന്ന്, മില്ലറൈറ്റുകൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്വഭാവം പ്രകടമാക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്ന ഒരു പരിശോധനാപ്രക്രിയ ഉണ്ടായി. അവർ ഫിലദെൽഫ്യക്കാരായിരുന്നോ, ലവൊദിക്യക്കാരായിരുന്നോ?

ഫിലഡെൽഫ്യാക്കാർ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിച്ച് അതിവിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു; അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ച മില്ലറൈറ്റുകൾ ലാവൊദിക്ക്യരുടെ സ്വഭാവം പ്രകടമാക്കി. അതുകൊണ്ട്, അതേ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിൽ സമകാലീനരായ മൂന്ന് സഭകളായി അവരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ ബേറ്റ്സിന്റെ നിർണ്ണയത്തിന്റെ തർക്കശാസ്ത്രം നാം കാണുന്നു. ആ ചരിത്രം പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയുടെ പ്രവചനാത്മക ഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ നിവൃത്തിയായി; ആ ഉപമ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നേ നിവൃത്തിയായി കഴിഞ്ഞതും വീണ്ടും നിവൃത്തിയാകുന്നതുമാണെന്ന് പ്രചോദനം നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

> "മത്തായി 25-ലെ പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയും അഡ്വന്റിസ്റ്റ് ജനങ്ങളുടെ അനുഭവത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു." — The Great Controversy, 393.
>
> "പത്ത ് കന്യ കമാരുടെ ഉപമയിലേക്ക ാണ് എന്നെ പലപ്പേ ാഴും ്രശദ്ധ തിരിക്ക ുന്ന ത്; അവരിൽ അഞ്ച ുപേർ ബുദ്ധ ിമതികളായിരുന്ന ു, അഞ്ച ുപേർ മൂഢരുമായിരുന്ന ു. ഈ ഉപമ അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത ിൽ നിറവേറ്റ പ്പെ ട്ട ിട്ട ുണ്ട ്, നിറവേറുകയും ചെയ്യ ും; കാരണം ഇതിന് ഈ കാലത്തേ ക്ക ുള്ള ഒരു ്രപത്യേ ക ്രപയോഗമുണ്ട ്; മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം പോലെ, ഇത് നിറവേറ്റ പ്പെ ട്ട ിട്ട ുണ്ട ്, കാലാവസാനം വരെ

ഇപ്പേ ാഴത്തെ സത്യ മായി നിലനിൽക്ക ുകയും ചെയ്യ ും.” Review and Herald, August 19, 1890.

അവസാനത്തെ മൂന്ന് സഭകൾ സാർദ്ദിസ് എന്ന നിലയിൽ മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് പുറത്തുള്ളവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; പ്രസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലുള്ളവർ ഫിലദെൽഫ്യയെയോ ലാവൊദികെയയെയോ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ മൂന്ന് സഭകൾ വെളിപ്പാട് മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആദ്യ നാല് സഭകൾ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ട്, സഹോദരി വൈറ്റ് വെളിപ്പാട് മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, ജോസഫ് ബേറ്റ്സ് ഇപ്പോൾ തിരിച്ചറിയിച്ച അതേ സഭകളെയാണ് അവർ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്.

> "അയ്യോ, എത്ര അത്ഭുതകരമായ ഒരു വിവരണം! ഈ ഭയാനകമായ അവസ്ഥയിൽ എത്രയോ പേർ ഉണ്ടാകുന്നു. ഓരോ ശുശ്രൂഷകനോടും ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു: വെളിപ്പാടിന്റെ മൂന്നാം അധ്യായം ശ്രദ്ധാപൂർവം പഠിക്കേണ്ടതിന്നു; കാരണം അതിൽ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അധ്യായത്തിലെ ഓരോ വാക്യവും സൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കൂ; കാരണം ഈ വചനങ്ങളിലൂടെ യേശു നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്നു." Manuscript Releases, volume 18, 193.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ സമകാലീനമായ മൂന്ന് സഭകൾ അഡ്വന്റിസത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ജോസഫ് ബേറ്റ്സ് മില്ലറൈറ്റ് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഗതിശാസ്ത്രങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു; രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ലക്ഷ്യശ്രോതാക്കൾ ആയിരുന്ന ബാബേലിന്റെ പുത്രിമാരായി സാർദിസിനെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിച്ച് അതിപരിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കു പോയിരുന്ന ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിനും പരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് പുറത്തേക്കു നീങ്ങാൻ വിസമ്മതിച്ചവർക്കും ഇടയിലുള്ള പോരാട്ടത്തെയാണ് അദ്ദേഹം അഭിസംബോധന ചെയ്തിരുന്നത്. ലവൊദിക്യർ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്ന അന്ധകാരത്തിൽനിന്ന് അവരെ വിളിച്ചിറക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു; അവരുടെ ലവൊദിക്യാന്ധതയുടെ കുറഞ്ഞത് ഒരു ഭാഗമെങ്കിലും വില്ല്യം മില്ലർ ലവൊദിക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു നേതൃസ്ഥാനമേറ്റിരുന്നതിനാലായിരുന്നു. ഫിലദെൽഫ്യയോടുള്ള സന്ദേശത്തിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അതേ പോരാട്ടം തന്നെയാണ് ഇത്.

> ഇതാ, തങ്ങൾ യെഹൂദന്മാരാണെന്ന് പറയും, എങ്കിലും അങ്ങനെയല്ല, ഭോഷ്കം പറയുന്ന സാത്താന്റെ സഭയിൽപ്പെട്ടവരെ ഞാൻ വരുത്തി നിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു നമസ്കരിക്കുമാറും, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ അറിയുമാറും ചെയ്യും. വെളിപ്പാട് 3:9.

മഹാ നിരാശയിൽ സംഭവിച്ച തുപോലെ, ഒരു മതപരമായ പ്രതിസന്ധ ി
എല്ല ായ്പ്പ ാഴും രണ്ട ു വിഭാഗം ആരാധകരെ ഉത്പാദിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു.
പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റിസത്ത ിന്റെ മേലങ്ക ി സാർദിസിൽ നിന്ന ു ഇപ്പ ോഴേ
എടുത്ത ുകളഞ്ഞ ിരുന്ന ു; കാരണം അവർ വീണ്ട ും റോമിലേക്ക ു മടങ്ങ
ഔദ്യോ ഗികമായി റോമിന്റെ പുത്രിയായി മാറിയിരുന്ന ു. ആ മേലങ്ക ി
തുടർന്ന ് മില്ല റൈറ്റ് അഡ്വെ ന്റിസം കൈവശപ്പെ ടുത്ത ി; എങ്ക ിലും
ഉടൻതന്നെ ഒരു പരീക്ഷ ണം തങ്ങ ളേ "ചെറിയ ആട്ട ിൻകൂട്ട ം" എന്ന ു
പ്രസ്താവിക്ക ുന്ന രണ്ട ു വിഭാഗങ്ങ ളെ ഉത്പാദിപ്പ ിക്ക ാനിരിക്ക ുകയ
ഒരു യഥാർത്ഥ ആട്ട ിൻകൂട്ട വും ഒരു കള്ള ആട്ട ിൻകൂട്ട വും. അതിപരിശുദ്ധ
സ്ഥ ലത്തേ ക്ക ു ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിച്ച ചെറിയ ആട്ട ിൻകൂട്ട ത്തെ
പ്രതിനിധീകരിച്ച ു. തന്റെ പോരാട്ട ം ചെറിയ ആട്ട ിൻകൂട്ട മാണെന്ന ു
പ്രസ്താവിച്ച ലൗദിക്യ ക്ക ാരോടായിരുന്ന ു. ഒരു ഫിലദെൽഫ്യ ക്ക ാരനായ
നിലയിൽ, ബേറ്റ്സിന്റെ പോരാട്ട ം സാത്ത ാന്റെ പള്ള ിയോടായിരുന്ന ു;
ദൈവത്ത ിന്റെ ജനമെന്ന ു അവകാശപ്പെ ട്ട ിരുന്നെ ങ്ക ിലും അവർ കള്ള
പറയുകയും യെഹൂദന്മ ാർ അല്ല ാതിരിക്ക ുകയും ചെയ്ത ഒരു സമൂഹം.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ഈ ഉപമ അന്തിമമായി നിറവേറുമ്പോൾ, കാലാവസാനത്തിൽ 1989-ൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട ഒരു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നിയമജനമുണ്ടാകും; അതുപോലെതന്നെ, ആ പ്രവചനചരിത്രത്തിൽ കാലാവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനസമയത്ത് യഹൂദ്യ നേതൃത്വം അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രം യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള വിജയപ്രവേശനത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, മില്ലറൈറ്റ് കാലഘട്ടത്തിലെ മദ്ധ്യരാത്രി നിലവിളിയുടെ ചരിത്രം അതിലൂടെ മാതൃകയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പ്രചോദനം, ക്രൂശിന്റെ വഴിത്തിരിവിനെ 1844-ലെ മഹാനിരാശയോടു വീണ്ടും വീണ്ടും സമാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു. യൂദാസ്, ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ലയോദിക്യക്കാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഫിലദെൽഫ്യക്കാരായിരുന്നു. ക്രൂശിനുശേഷം മൂന്നര വർഷത്തേക്ക്, ബേറ്റ്സ് മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ഫിലദെൽഫ്യക്കാർ, ശിഷ്യനായ യൂദാ ഇസ്കരിയോത്ത് മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട വീണുപോയ സഭയിൽനിന്ന് ലയോദിക്യക്കാരെ പുറത്തേക്കു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

1989-ൽ മുൻകാലത്ത ് തിരഞ്ഞെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട നിയമജനമായിരുന്ന വർ
മുദ്രവിടൽ നീക്ക പ്പെ ട്ട പ്രകാശത്തെ നിരസിക്ക യും അവരെ
മറികടക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്തു. 2020 ജൂലൈ 18-ലെ ആദ്യ നിരാശ വന്ന പ്പേ ാൾ
മുൻപ് അതേ പ്രസ്ഥ ാനത്ത ിൽപ്പെ ട്ട വരായി പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ ട്ട ിരുന്ന റ
പരീക്ഷ ണപ്രക്രിയ ആരംഭിച്ച ു. എങ്ക ിലും ഒരു വർഗ്ഗ ം ലാവോഡിക്യ രും
മറ്റെ ാരു വർഗ്ഗ ം ഫിലദെൽഫ്യ രും ആകുന്ന ു. യെഹൂദാസ് ക്രൂശിന് മുമ്പ ായി
ക്രിസ്തുവിനെ വഞ്ച ിക്ക ുവാൻ സൻഹെദ്രിനുമായി മൂന്ന ു പ്രാവശ്യ ം ഉടമ്പ
ചെയ്തതുപോലെ, 2001 സെപ്റ്റ ംബർ 11-ന് ശേഷമുള്ള ചരിത്രത്ത ിലെ
ലാവോഡിക്യ ർ മാനസാന്ത രപ്പെ ടുവാനുള്ള മൂന്ന ു അവസരങ്ങ ളിൽ
പരാജയപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ും. വേഗത്ത ിൽ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ്ച

നിയമത്ത ിൽ, യെഹൂദാസ് ഒരു വൃക്ഷ ത്ത ിൽ തൂങ്ങ ി മരിച്ച തുപോലെ തന്നെ യുള്ള ഉറപ്പ േ ാടെ, ലാവോഡിക്യ ർ ഫിലദെൽഫ്യ രിൽ നിന്ന വേറിട്ട വരാണെന്ന വെളിപ്പെ ടും. കളകൾ ഗോതമ്പ ിൽ നിന്ന വേർതിരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത് കൊയ്ത്ത ുകാലത്ത ാണ്. നാം ആ കൊയ്ത്ത ുകാലത്തേ ക്ക ു അതിവേഗം സമീപിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന

ഈ സത്യങ്ങൾ നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുകയും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്, 'സത്യം' അനാവരണം ചെയ്യുകയും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഏക ബൈബിൾ-ആശ്രിതമായ വ്യാഖ്യാനരീതി "ചരിത്രവാദം" ആണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കാൻ സന്നദ്ധരാകുമ്പോഴും മാത്രമാണ്. യഥാർത്ഥ രീതിശാസ്ത്രം പ്രീറ്ററിസമോ, ഫ്യൂച്ചറിസമോ, ഡിസ്പെൻസേഷണലിസമോ, വോക്ക്-ഇസമോ, വ്യാകരണപരമോ ചരിത്രപരമോ ആയ പാണ്ഡിത്യമോ, അല്ലെങ്കിൽ സാത്താനിക വ്യാജരൂപങ്ങളുടെ അനേകം വകഭേദങ്ങളിലേതുമോ അല്ല. ജീൻ-ജാക്ക് റൂസ്സോ എന്ന പേരിലുള്ള പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു തത്ത്വചിന്തകനോടാണ് സാധാരണയായി ബന്ധപ്പെട്ടുകേൾക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയുള്ളത്; അത് പല രീതികളിൽ പുനരാവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ ആശയസാരം ഇതാണ്: "തെറ്റിന് അനേകം വേരുകളുണ്ട്, എന്നാൽ സത്യത്തിന് ഒരു വേർ മാത്രമേയുള്ളൂ." "സത്യം" ആൽഫയും ഒമേഗയും ആകുന്നു; വരണ്ട നിലത്തിൽനിന്നു പൊന്തിവരുന്ന ഒരു വേർപോലെ അവൻ ആകുന്നു.

> "അതുപോലെ തന്നെയാണ് അവന്റെ കൃപയുടെ സമ്പത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരമായ ബൈബിളിനോടും. ആകാശത്തോളം ഉയർന്നതും അനന്തതയെ ആവൃതമാക്കുന്നതുമായ അതിന്റെ സത്യങ്ങളുടെ മഹത്വം ഗ്രഹിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നു. മനുഷ്യരിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും ക്രിസ്തു തന്നേ 'ഉണങ്ങിയ നിലത്തിൽ നിന്നു മുളച്ചൊരു വേർപോലെ' ആകുന്നു; അവനിൽ 'അവനെ മോഹിക്കത്തക്ക സൗന്ദര്യം' അവർ കാണുന്നില്ല. യെശയ്യാവു 53:2. യേശു മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, മാനുഷികതയിൽ വെളിപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ വെളിപ്പാടായിരുന്ന അവനോടു ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും, 'നീ ഒരു സമാര്യക്കാരനാകുന്നു; നിനക്കു ഭൂതം ഉണ്ടു' എന്നു പറഞ്ഞു. യോഹന്നാൻ 8:48. പിതാവിന്റെ സ്നേഹം അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വന്നവനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുപോലും തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ സ്വാർത്ഥതയാൽ അത്ര അന്ധരായിരുന്നതിനാൽ മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് യേശു മനുഷ്യരുടെ നടുവിൽ ഏകാന്തതയിൽ നടന്നത്. സ്വർഗത്തിൽ മാത്രമേ അവൻ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ." Thoughts from the Mount of Blessing, 25.

നാം ഇപ്പേ ാൾ പങ്ക ുവെച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന സത്യ ങ്ങ ൾ ചരിത്രമൊട്ട സത്യ ത്ത ിന്റെ വളർച്ച പുരോഗമനാത്മ കമാണെന്ന പശ്ച ാത്ത ലത്ത തിരിച്ച റിയപ്പെ ടേണ്ട താണ്; അതിലും പ്രധാനമായി, സത്യ ത്തെ ക്ക ുറിച്ച നമ്മ ുടെ ബോധം ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന പശ്ച ാത്ത ലത്ത ിൽ

സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടണം—ഒരു കാര്യ ത്ത ിന്റെ ആരംഭത്തേ ാടു അതിന്റെ അവസാനം യേശു ഒരുമിപ്പ ിച്ച ു തിരിച്ച റിയുന്ന അതേ പശ്ച ാത്ത ലത്ത

നാലാമത്തെ സഭ ത്യാതീറ ആകുന്നു; അത് ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യം എന്ന നിലയിൽ പാപ്പാധിപത്യം ഭരിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതേ കാലഘട്ടത്തിലാണ് മരുഭൂമിയിലെ സഭ അടിമത്തത്തിൽ ആയിരുന്നത്. ആത്മീയ ഇസ്രായേൽ ആത്മീയ ബാബിലോണാൽ ആയിരത്തി ഇരുനൂറും അറുപതു വർഷം അടിമത്തത്തിൽ ആക്കപ്പെട്ടത്, യഥാർത്ഥ ഇസ്രായേൽ യഥാർത്ഥ ബാബിലോണിൽ എഴുപതു വർഷം അടിമത്തത്തിൽ ആയിരുന്നതിലൂടെ മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു.

> "ഇന്ന് ദൈവത്തിന്റെ സഭയ്ക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ രക്ഷക്കായുള്ള ദൈവീയ പദ്ധതിയെ സമാപ്തിവരെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ദൈവജനങ്ങൾ അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണം അനുഭവിച്ചു. സുവിശേഷത്തെ അതിന്റെ നിർമലതയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നത് നിരോധിക്കപ്പെട്ടു; മനുഷ്യരുടെ കല്പനകൾ അവഗണിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടവർക്കു ഏറ്റവും കഠിനമായ ശിക്ഷകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി, കർത്താവിന്റെ മഹത്തായ ധാർമ്മിക മുന്തിരിത്തോട്ടം ഏകദേശം പൂർണ്ണമായും ആളൊഴിഞ്ഞുകിടന്നു. ജനങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽനിന്ന് വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു. തെറ്റിന്റെയും അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഇരുള് സത്യമായ മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനെ മായ്ചുകളയുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. അപ്രതിഹതമായ ഈ ദീർഘകാല പീഡനത്തിന്റെ കാലയളവിൽ ഭൂമിയിലെ ദൈവസഭ യാഥാർഥ്യത്തിൽ തടവിലായിരുന്നതുപോലെ തന്നേ, പ്രവാസകാലത്ത് ബാബിലോണിൽ തടവിലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായിരുന്നു യിസ്രായേൽമക്കൾ." Prophets and Kings, 714.

ബാബേലിൽ ഉണ്ട ായ എഴുപതു വർഷത്തെ ബദ്ധ വാസം തുയഥീറാ സഭയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. തുയഥീറാ സഭ, പെർഗമൊസ് പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന കാരണത്ത ാൽ ഉത്പാദിതമായ ഫലമാണ്. വിഗ്രഹാരാധനയെ ക്രിസ ്തീയതയുമായി കൂട്ട ിച്ചേ ർത്ത ചക്രവർത്ത ിയായ കോൺസ്റ്റ ന്റീനാൽ പെർഗമൊസ് പ്രതീകീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. അവന്റെ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പ്രതീകം സൂര്യ ാരാധനയായിരുന്ന ു. പ്രാചീന ഇസ്രായേൽ തുയഥീറായുടെ എഴുപതു വർഷങ്ങ ളിലേക്ക ു ബദ്ധ വാസത്ത ിലേക്ക ു കൊണ്ട ുപോകപ്പെ ട്ട തിന്റെ ബൈബിളിലെ കാരണം, അവരുടെ രാജാക്ക ന്മ ാർ ദൈവവചനത്ത ിനെതിരെ നേരിട്ട ുള്ള കലാപത്ത ിൽ, തങ്ങ ളോടു ചുറ്റ ുമുണ്ട ായിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധക ജാതികളുമായി ബന്ധ ങ്ങ ളും സഖ്യ ങ്ങ ളും സ്ഥ ാപിച്ച തായിരുന്ന ു. ചുറ്റ ുമുണ്ട ായിരുന്ന ജാതികളുമായി കലരരുതെന്ന ് ദൈവം ഇസ്രായേലിനെ ആവർത്ത ിച്ച ് മുന്ന റിയിപ്പ ് നൽകി. പ്രാചീന ഇസ്രായേൽ നേരെ സംരക്ഷ ിച്ച ു സൂക്ഷ ിക്കേ ണ്ട നിക്ഷേ പമായി ഏല്പിക്ക പ്പെ ട്ട ിര

ദശപ്രമാണങ്ങൾ തന്നെയാണ് വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതു കർശനമായി നിരോധിക്കുന്നത്. കർത്താവ് ഹോരേബിലെ ഗുഹയിൽ മോശെയുടെ അരികിലൂടെ കടന്നുപോയി തന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, നാം സൂചിപ്പിക്കുന്ന അതേ മുന്നറിയിപ്പ് അ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഉൾപ്പെടുത്തി.

> അവൻ അരുളിച്ചെയ്തതു: ഇതാ, ഞാൻ ഒരു നിയമം ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ സകല ജനത്തിൻ മുമ്പാകെ ഞാൻ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും; അത്തരം അത്ഭുതങ്ങൾ സർവ്വഭൂമിയിലും യാതൊരു ജനതയിലും ഒരിക്കലും ചെയ്തിട്ടില്ല; നീ ഉള്ള ഇടയിലെ സകല ജനവും യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തി കാണും; കാരണം ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ചെയ്യുന്നതു ഭയങ്കരമായ കാര്യമാകുന്നു. ഇന്നേ ദിവസം ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതു നീ ആചരിക്കേണം; ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു അമോര്യനെയും കനാന്യനെയും ഹിത്യനെയും പെരിസ്യനെയും ഹിവ്യനെയും യെബൂസ്യനെയും നീക്കിക്കളയുന്നു. നീ പോകുന്ന ദേശത്തിലെ നിവാസികളോടു നിയമം ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിനക്കുതന്നെ ശ്രദ്ധിക്ക; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അതു നിന്റെ നടുവിൽ ഒരു കുടുക്കായിത്തീരും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവരുടെ യാഗപീഠങ്ങൾ ഇടിച്ചുകളകയും അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ തകർക്കുകയും അവരുടെ അശേരാപ്രതിഷ്ഠകൾ വെട്ടിക്കളയുകയും വേണം. എന്തെന്നാൽ നീ മറ്റൊരു ദൈവത്തെയും നമസ്കരിക്കരുതു; അസൂയാലു എന്നു നാമമുള്ള യഹോവ അസൂയാലുവായ ദൈവമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നീ ദേശത്തിലെ നിവാസികളോടു നിയമം ചെയ്യുകയും, അവർ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ പിന്തുടർന്ന് വ്യഭിചരിക്കുകയും അവരുടെ ദേവന്മാർക്കു യാഗം കഴിക്കയും, ഒരുവൻ നിന്നെ വിളിക്കയും, നീ അവന്റെ യാഗത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കയും ചെയ്യും; പിന്നെ നീ അവരുടെ പുത്രിമാരിൽനിന്നു നിന്റെ പുത്രന്മാർക്കു ഭാര്യമാരെ എടുത്തുകൊള്ളുകയും, അവരുടെ പുത്രിമാർ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ പിന്തുടർന്ന് വ്യഭിചരിക്കയും നിന്റെ പുത്രന്മാരെയും അവരുടെ ദേവന്മാരെ പിന്തുടർന്ന് വ്യഭിചരിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. പുറപ്പാട് 34:10–16.

ഈ ഭാഗത്തുതന്നെ ദൈവം പുരാതന ഇസ്രായേലിനെ രണ്ടുതവണ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി; അതുപോലെ, ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധക ജാതികളുമായി യാതൊരു നിയമബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടാക്കരുതെന്ന് പുരാത ഇസ്രായേലിനോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നതിനുള്ള മറ്റു അനേകം ബൈബിളിലെ സാക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ആ വഴിവിട്ട ഒത്തുതീർപ്പുകൾ ആരംഭിച്ചത്, പുരാതന ഇസ്രായേൽ ദൈവത്തെയും അവന്റെ ദൈവാധിപത്യ ഭരണത്തെയും തള്ളിക്കളഞ്ഞതോടെയായിരുന്നു. അ ഒരു രാജാവിനെ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ, ദൈവം അവർക്കു രാജാവിനെ അനുവദിച്ചു; ആ നാഴികക്കല്ലുമുതൽ എല്ലാ രാജാക്കന്മാരിലും ഭൂരിപക്ഷവും, പ്രത്യേകിച്ച് വടക്കൻ പത്ത് ഗോത്രങ്ങളുടെ ഓരോ രാജ പോലും, ആ കല്പനയെ അവഗണിച്ചു. ഇസ്രായേൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധക ജാതികളിൽനിന്ന് വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതും പ്രത്യേകതയുള്ളതുമായിരിക്കണം എന്ന നിബന്ധന അടങ്ങിയ സിദ്ധ

നിരസിക്ക പ്പെ ട്ടു; പിന്ന ീടുകാലത്ത ് കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ ഒരു പ്രതീകമായി
മാറാനിരുന്ന അതേ ഒത്ത ുതീർപ്പ ിലൂടെ അതു ദൃശ്യ മായി പ്രകടമായി.
പെർഗമോസും കോൺസ്റ്റ ന്റൈനും ദൈവത്ത ിന്റെ സഭയിൽ
വിഗ്രഹാരാധനയെ കൊണ്ട ുവന്ന ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാക്ക ന്മ ാരുടെ
കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ശൗൽ രാജാവിൽനിന്ന ് ആരംഭിച്ച
വിശ്വ ാസത്യ ാഗം ആത്മ ീയ ബാബിലോണിലെ അടിമത്ത ത്ത ിലേക്ക ു
നയിച്ച ക്രൈസ ്തവസഭയുടെ വിശ്വ ാസത്യ ാഗത്ത ിന് ഒരു മുൻച്ഛ ായയായി
നിന്ന ു. ശൗൽ രാജാവിൽനിന്ന ് ആരംഭിച്ച ് ബാബിലോൺ തടങ്ക ൽവരെ
നീളുന്ന വിശുദ്ധ ചരിത്രം പെർഗമോസ് സഭയാൽ പ്രതീകീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന
അതിനുശേഷം ഉണ്ട ായ എഴുപത് വർഷത്തെ തടങ്ക ൽ ത്യ ാതീര
സഭയായിരുന്ന ു.

എഫെസൂസ്, വാഗ്ദത്തദേശത്തെ ജയിച്ചടക്കുവാൻ പുറപ്പെടുന്ന സഭയെ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. എഫെസൂസ് മോശെയുടെ കാലത്തെയും
മിസ്രയീമിന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് ഇസ്രായേലിന്റെ വിടുതലിനെയും
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> "ഈ അവസാന തലമുറയ്ക്കായി ബൈബിൾ തന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളെ
> ശേഖരിക്കുകയും ഒന്നിച്ചു ബന്ധിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പഴയ
> നിയമചരിത്രത്തിലെ സകല മഹത്തായ സംഭവങ്ങളും
> ഗൗരവപൂർണമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഈ അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ
> സഭയിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, കൂടാതെ
> ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു." Selected Messages, book 3, 338, 339.

ഈജിപ ്തിൽനിന്ന ുള്ള വിടുതലാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ചരിത്രം
അവസാനകാലങ്ങ ളിൽ ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. അതുകൊണ്ട ുതന്നെ
അത് മില്ല റൈറ്റ ് ചരിത്രത്ത ിലും ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. അതുകൊണ്ട
സിസ്റ്റ ർ വൈറ്റ ് മില്ല റൈറ്റ ് ചരിത്രത്തെ വിവരിക്ക ാനായി ആ ചരിത്രത്തെ
ആവർത്ത ിച്ച ് പരാമർശിക്ക ുന്ന ത്. 1844-ലെ മഹാനിരാശയെ, പിന്ന ിൽ നിന്
ഫറവോന്റെ സൈന്യ ം അടുക്ക ിവരുമ്പേ ാൾ ചെങ്ക ടലിന്റെ മുമ്പ ിൽ
നിന്ന ിരുന്ന എബ്രായരുടെ നിരാശയോടു അവൾ സമാന്ത രപ്പെ ടുത്ത ുന്ന
അവൾ ഈജിപ ്തിൽനിന്ന ുള്ള വിടുതലിന്റെ ചരിത്രത്തെ ക്രിസ ്തുവിന്റെ
കാലത്തേ ാടും സമാന്ത രപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു; അതിനാൽ ക്രൂശിൽ ശിഷ്യ ന്മ
അനുഭവിച്ച നിരാശ, ചെങ്ക ടലിലെ നിരാശയാൽ മുൻനിഴലാക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു
അതുതന്നെ 1844-ലെ മഹാനിരാശയെയും മുൻനിഴലാക്ക ുകയും ചെയ ്തു.
ക്രൂശിലെ നിരാശ എഫെസൊസ് സഭയുടെ ആരംഭത്തെ
പ്രതിനിധീകരിച്ച ു. പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്ത ിൽ
മോശെയുടെ കാലം, എഫെസൊസ് സഭയാൽ
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന തായും, അതുതന്നെ ക്രിസ ്തുവിന്റെ കാലത്ത
ആധുനിക യിസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തെ യും മുൻനിഴലാക്ക ുന്ന തായും
കാണപ്പെ ടുന്ന ു. ഇരു ചരിത്രങ്ങ ളും എഫെസൊസ് സഭയാൽ
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ഇവിടെ നാം തിരിച്ച റിയുന്ന സത്യ ങ്ങ ൾ
വർഷങ്ങ ളായി ഫ്യ ൂച്ച ർ ഫോർ അമേരിക്ക യിലൂടെ പൊതുവേദികളിൽ
പലപ്പേ ാഴും അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട വയാണ്; അതിനാൽ ഞാൻ ഇവിടെ

ചെയ്യ ുന്ന ത് ഒരു സംക്ഷ ിപ ്ത അവലോകനം നൽകുന്ന തേ്രേത.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, മുമ്പത്തെ നിയമത്തിലെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തെ മറികടന്ന് പുതിയ നിയമജനത്തെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ആരംഭം നാം കാണുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രം പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ അന്ത്യം ആകുന്നു; പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മിസ്രയീമിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, പുതിയ നിയമജനത്തിനുവേണ്ടി മറികടക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മുമ്പേ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു നിയമജനമുണ്ടായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, മുൻകാല തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തോടുകൂടെ ക്രി.വ. 70-ാം ആണ്ടിൽ തങ്ങളുടെ അന്തിമ ഉപസംഹാരത്തിലെത്തി. ആരംഭത്തിൽ, മോശെയുടെ കാലത്ത്, മുൻകാല തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ നാല്പത് വർഷങ്ങളിലായി മരുഭൂമിയിൽ മരിച്ചു; വാഗ്ദത്തദേശത്തേക്കു സന്ദേശം കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ട പുതിയ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായി യോശുവയും കാലേബും മാറി; അതുപോലെ എഫെസ്യസഭയുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ സുവിശേഷം ലോകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയതുപോലെ.

പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭവും അവസാനവും, അതുപോലെ ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭവും, എല്ലാം കൂടി മുൻകാല തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പുതിയ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പരിവർത്തനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. രണ്ടു പേരുടെയോ മൂന്നു പേരുടെയോ സാക്ഷ്യത്തിന്മേൽ ഒരു കാര്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു; സാക്ഷികളുടെ ഈ മൂന്നു വരികളിൽ ഓരോന്നും മുൻകാല തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിന്റെ വിവാഹമോചനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു, കൂടാതെ ഈ സാക്ഷികൾ ആരംഭത്തിൽ നിന്നു അവസാനം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നവനായ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയ ഒരുവന്റെ ഒപ്പുമുദ്ര വഹിക്കുന്നു. ദൈവം ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരവുമായി നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, മറികടക്കപ്പെടുന്ന ഒരു മുൻകാല തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനമുണ്ടാകും. ദൈവം കലഹത്തിന്റെ കർത്താവല്ല; അവൻ ഒരിക്കലും മാറുന്നില്ല, അവന്റെ വചനം ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെടുകയും ഇല്ല.

ഈജിപ ്തിൽ നിന്ന ുള്ള വിടുതലും യോശുവ മുഖാന്ത രം ദൈവം നിർവഹിച്ച
ജയങ്ങ ളും എഫെസൊസ് സഭയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; എന്ന ാൽ
എഫെസൊസ് തന്റെ ആദ്യ സ്നേഹം നഷ്ട പ്പെ ടുവാൻ
നിയമിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന തായിരുന്ന ു. യോശുവ ശയനത്ത ിലാക്ക പ്പെ ട്ട
സ ്മിർണയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന കാലഘട്ട ത്തെ
അടയാളപ്പെ ടുത്ത ിക്കെ ാണ്ട മറ്റെ ാരു തലമുറ ഉയർന്ന ുവന്ന ു.
വാഗ ്ദത്ത ദേശത്തെ ശുദ്ധ ീകരിക്ക ുന്ന യോശുവയുടെ അത്ഭ ുതപ്രവൃ
ഒരിക്ക ലും പൂർണ്ണ മായി സിദ്ധ ിച്ച ില്ല ; ജനങ്ങ ൾ തങ്ങ ളാൽ തൃപ ്തരായ

യോശുവയ്ക്ക ു നൽകിയ ദൗത്യ ം ഉപേക്ഷ ിച്ച ുകളഞ്ഞ തിനാൽ അതു നടപ്പ ായില്ല . അവർ തങ്ങ ളുടെ ആദ്യ സ്നേഹം നഷ്ട പ്പെ ടുത്ത ി. ആ കാലഘട്ട ം, ഇസ്രായേൽ ദൈവത്തെ നിരസിക്ക ുകയും ശമൂവേൽ ശൗൽ രാജാവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യ ുകയും ചെയ്ത തുവരെ തുടർന്ന ു; അതുവഴി പെർഗാമൊസ് സഭയുടെ കാലം ആരംഭിച്ച ു.

ഈ സന്ദേശം ഏഷ്യാ മൈനറിലെ സ്മിർണയ്ക്ക് ലഭിച്ചതുപോലെ, രണ്ടാംയും മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി സമഗ്ര ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കും ലഭിച്ചു. അത് ലോകത്തിൽ പരമാധികാരത്തിനായി പൗരാണിക മതം തന്റെ അന്തിമ പ്രതിരോധം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതം അത്ഭുതകരമായ വേഗത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്നു, അങ്ങനെ അത് ലോകമെമ്പാടും അറിയപ്പെട്ടു. ചിലർ ഹൃദയപരിവർത്തനത്താൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു; മറ്റുചിലർ, മുന്നോട്ടുവെച്ച വാദശക്തിയുടെ പ്രഭാവത്താൽ; ഇനിയും ചിലർ, പൗരാണിക മതത്തിന്റെ കാര്യം ക്ഷയിച്ചുവരുന്നതായി കാണുകയും ജയിക്കാൻ പോകുന്നതായി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന പക്ഷത്തേക്കു നയം അവരെ നയിച്ചതിനാലും അങ്ങനെ ചെയ്തു. ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ സഭയുടെ ആത്മീയതയെ ദുർബലപ്പെടുത്തി. അപ്പൊസ്തലികസഭയെ പ്രത്യേകിച്ചറിയിച്ചതായ പ്രവചനാത്മാവ് ക്രമേണ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭയെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏകതയിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഒരു ദാനമാണ് ഇത്. യഥാർത്ഥ പ്രവാചകന്മാർ ഇനി ഇല്ലാതായപ്പോൾ വ്യാജോപദേശങ്ങൾ വേഗത്തിൽ വ്യാപിച്ചു; ഗ്രീക്കുകാരുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രം തിരുവെഴുത്തുകളുടെ തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനത്തിലേക്കു നയിച്ചു; ക്രിസ്തു പലപ്പോഴും അപലപിച്ചിരുന്ന പുരാതന ഫരിസേയരുടെ സ്വയംനീതിയും വീണ്ടും സഭയുടെ നടുവിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കോൺസ്റ്റന്റൈന്റെ ഭരണത്തിന് മുമ്പുള്ള രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ, തുടർന്ന് വന്ന രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ പൂർണ്ണമായി വികസിച്ച ആ ദുഷ്പ്രവണതകൾക്കായുള്ള അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, രക്തസാക്ഷിത്വം റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ അനേകം ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രചാരത്തിലായി. ഇത് എത്ര വിചിത്രമായി തോന്നിയാലും, എന്നിരുന്നാലും ഇത് സത്യമാണ്. ക്രൈസ്തവരും പൗരാണിക മതവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ബന്ധത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു അത്.

"റോമൻ ലോകത്ത ിൽ സകല ജാതികളുടെയും മതം ആദരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; എന്ന ാൽ ക്രിസ്ത്യ ാനികൾ ഒരു ജാതിയല്ല ായിരുന്ന ു; അവർ നിരസിക്ക പ്പെ ട്ട ഒരു വർഗ്ഗ ത്ത ിലെ ഒരു വിഭാഗം മാത്രമായിരുന്ന ു. അതുകൊണ്ട ്, അവർ സകല വർഗ്ഗ ങ്ങ ളിലുമുള്ള മനുഷ്യ രുടെ മതത്തെ സ്ഥ ിരമായി അപലപിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുമ്പോ ഴും, രഹസ്യ യോഗങ്ങ ൾ ചേർന്ന ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുമ്പോ ഴും, തങ്ങ ളുടെ ഏറ്റ വും അടുത്ത ബന്ധ ുക്ക ളുടെയും ഏറ്റ വും അന്ത രംഗ സുഹൃത്ത ുക്ക ളുടെയും ആചാരങ്ങ ളെയും അനുഷ ്ഠാനങ്ങ ളെയും പൂർണ്ണ മായും വിട്ട ുമാറിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുമ്പോ ാഴും, അവർ അന്യ ജാതി

> അധികാരികളുടെ സംശയത്തിന്റെയും പലപ്പോഴും പീഡനത്തിന്റെയും വിധേയരായി. ഭരണാധികാരികളുടെ മനസ്സുകളിൽ എതിർപ്പിന്റെ മനോഭാവമൊന്നുമില്ലാതിരുന്നപ്പോഴും, പലപ്പോഴും അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ പീഡനത്തിന് ഇരയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമായി, കാർത്തേജിന്റെ മെത്രാനായിരുന്ന സൈപ്രിയാന്റെ വധശിക്ഷയുടെ വിവരങ്ങൾ ചരിത്രം നൽകുന്നു. അവന്റെ ശിക്ഷാവിധി വായിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, കേട്ടുനിന്നിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വലിയൊരു കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പൊതുനാദം ഉയർന്നു; അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളും അവനോടുകൂടെ മരിക്കും.'"
>
> "അനവധി പേരായ നാമമാത്ര ക്രിസ്ത്യാനികൾ മരണം സ്വീകരിച്ച ആത്മാവും, ആവശ്യവുമില്ലാതെ തന്നെ സർക്കാരിന്റെ വൈരാഗ്യം ഉണർത്തിയ രീതിയും, ക്രി.വ. 303-ൽ ചക്രവർത്തിയായ ഡയോക്ലീഷ്യനും അവന്റെ സഹഭരണാധികാരിയായ ഗലേറിയസ്സും പുറപ്പെടുവിച്ച പീഡനാധേശം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതുമായി ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. ആ ഉത്തരവ് തന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ സർവവ്യാപകമായതായിരുന്നു; കൂടാതെ അത് പത്ത് വർഷം കൂടുതലോ കുറവോ കഠിനതയോടെ നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടു." സ്റ്റീവൻ ഹാസ്കെൽ, The Story of the Seer of Patmos, 50. 51.

സ്മിർന പ്രഭുവിൽ നിന്നു ശാസന ഒന്നും ലഭിക്കാത്ത രണ്ടു സഭകളിൽ ഒന്നായിരുന്നാലും, ആ കാലഘട്ടത്തിൽ സഹീദരായവരുടെ പ്രേരണകൾ ദൈവിക പ്രചോദനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയതല്ല, മനുഷ്യപ്രേരിതങ്ങളെയായിരുന്നു അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്നതെന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ന്യായാധിപന്മാരുടെ പുസ്തകം യോശുവയുടെ മരണത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്; ആ പുസ്തകത്തിൽ രണ്ടുതവണ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്യം ന്യായാധിപന്മാരുടെ ചരിത്രത്തെ നിർവചിക്കുന്നു. ആ വാക്യം രണ്ടാമതും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നത് പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാന വാക്യത്തിലാണ്. പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യ വാക്യം യോശുവയുടെ അന്ത്യം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു; അവസാന വാക്യം ആ ചരിത്രത്തെ സംക്ഷിപ്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

> യോശുവയുടെ മരണത്തിനുശേഷം ഇസ്രായേൽമക്കൾ യഹോവയോടു ചോദിച്ചു: കനാന്യർക്കെതിരെ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആദ്യം ആരാണ് കയറിച്ചെല്ലേണ്ടത്? ... ആ കാലത്തു ഇസ്രായേലിൽ രാജാവില്ലായിരുന്നു; ഓരോരുത്തനും തന്റെ കണ്ണുകൾക്കു ശരി എന്നു തോന്നിയത് ചെയ്തു... ആ കാലത്തു ഇസ്രായേലിൽ രാജാവില്ലായിരുന്നു; ഓരോരുത്തനും തന്റെ കണ്ണുകൾക്കു ശരി എന്നു തോന്നിയത് ചെയ്തു. ന്യായാധിപന്മാർ 1:1; 17:6; 21:25.

സ്മൂർണയുടെ ചരിത്രത്തിൽ പോലെ തന്നെ ആരംഭം മുതൽ അവസാനം വരെ "സ്വയം" എന്നത് ഒരു പ്രധാന പ്രമേയമായിരുന്നു. അവർക്കു രാജാവില്ലായിരുന്നതിനാൽ, അവർ ചെയ്യുവാൻ ഇച്ഛിച്ചതെല്ലാം ചെയ്യുവാ

തീരുമാനിച്ച ു. സജീവമായ ്രപവചനാത്മ ാവിന്റെ അഭാവം മൂലം ഉണ്ട ായ
മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേ ശക്ക ുറവാണ് സ ൂർണയുടെ ചരി്രതത്ത ിൽ ്രപതിഫലിച്ച തെ
ഹാസ ്കൽ തിരിച്ച റിഞ്ഞ ു. ഇരു ചരി്രതങ്ങ ളിലും മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേ ശത്ത ിന്
അഭാവം, ഒരാളുടെ സ്വ ന്ത ം ്രേപരണകളെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ി
തീരുമാനങ്ങ ൾ എടുക്ക പ്പെ ടുന്ന തിനുള്ള വാതിൽ തുറന്ന ു. എഫെസൊ
മി്രസയീമിൽ നിന്ന ുള്ള വിടുതലിനെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.
ന്യ ായാധിപന്മ ാരുടെ പുസ ്തകത്ത ിൽ രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന ചരി
സ ൂർണ സഭയാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. രാജാവായ ശൗൽ മുതൽ
ബാബിലോന്യ ബദ്ധ ത വരെ ഉള്ള കാലഘട്ട ം പെർഗമൊസ് സഭയാൽ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; ബാബിലോന്യ ബദ്ധ ത തുയതിര സഭയാൽ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.

ആദ്യകാല മുന്നോടിക്കാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞ പ്രതിഭാസത്തോടു പൊരുത്തപ്പെട്ടു, സഭകളിലും മുദ്രകളിലും കാഹളങ്ങളിലും നാലിന്റെയും മൂന്നിന്റെയും ഒരു വിഭജനം കാണപ്പെടുന്നു; പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ നാല് സഭകൾ ഈജിപ്ത്യൻ അടിമത്തത്തോടെ ആരംഭിച്ച് ബാബിലോണിയൻ അടിമത്തത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു; കാരണം ആൽഫയും ഒമേഗയും എല്ലായ്പ്പാഴും ആരംഭത്തോടു ചേർത്ത് അവസാനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ നാല് സഭകൾ യെഹൂദന്മാർ റോമൻ അധികാരത്തിന് കീഴ്പ്പെട്ടതോടെ ആരംഭിക്കുന്നു; ആ നാല് സഭകളും ആത്മീയ യെഹൂദന്മാർ ആത്മീയ റോമിന് കീഴ്പ്പെട്ട് ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവസാനിക്കുന്നു.

തീയാതീരയ്ക്ക് ശേഷം വന്നത് സാർദീസായിരുന്നു; അവർ തീയാതീരയാൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ട ബാബിലോൻ പ്രവാസത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്നപ്പോൾ അതിന് തുടക്കം കുറിച്ചു. സാർദീസ് ജീവിക്കുന്നു എന്ന നാമം ഉണ്ടായിരുന്ന സഭയാണ്; എന്നാൽ അത് ജീവനോടെയിരുന്നില്ല. അവരുടെ ജീവൻ സംബന്ധമായ പ്രഖ്യാപനം അസത്യമായിരുന്നു. ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യം, ഏഴ് സഭകളിൽ സാർദീസ് എന്ന വാക്കിനാണ് നിർവചനം ഇല്ലാത്തത്. ചരിത്രത്തിന്റെയും വചനങ്ങളുടെയും സന്ദർഭത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സാർദീസിന് നിർവചനങ്ങൾ നല്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ പേരിന് വ്യുത്പത്തി അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു നിർവചനം ഇല്ല. അതിന് ഒരു പേര് ഉണ്ട്; എന്നാൽ ഇല്ലയും.

> "എന്ന ാൽ രണ്ട ാമത്തെ ദേവാലയം മഹത്വ ഭംഗിയിൽ
> ഒന്ന ാമത്തേ തിനോട് തുല്യ മായിരുന്ന ില്ല ; ഒന്ന ാമത്തെ ദേവാലയത്തേ
> ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ദൈവസാന്ന ിധ്യ ത്ത ിന്റെ ദൃശ്യ മായ ആ
> അടയാളങ്ങ ളാൽ അതു വിശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തുമില്ല . അതിന്റെ
> ്രപതിഷ ്ഠയെ അടയാളപ്പെ ടുത്തേ ണ്ട അത്ഭ ുതശക്ത ിയുടെ യാതൊരു
> ്രപകടനവും ഉണ്ട ായില്ല . പുതുതായി പണിതുയർത്ത ിയ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരം
> നിറയ്ക്ക ുന്ന തായി മഹത്വ ത്ത ിന്റെ യാതൊരു മേഘവും കാണപ്പെ ട്ട ില്ല
> യാഗപീഠത്ത ിന്മേ ലുള്ള യാഗത്തെ ദഹിപ്പ ിക്കേ ണ്ട തിന് സ്വ ർഗ്ഗ
> നിന്ന ് യാതൊരു അഗ്ന ിയും ഇറങ്ങ ിവന്ന ില്ല .

> അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലെ കെരൂബിമ്മാരുടെ ഇടയിൽ ശെഖീനാ ഇനി വസിച്ചിരുന്നില്ല; നിയമപെട്ടകം, കൃപാസനം, സാക്ഷ്യപ്പലകകൾ എന്നിവ അവിടെ കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം അന്വേഷിക്കുന്ന പുരോഹിതനോടു അത് അറിയിക്കുന്നതിന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് യാതൊരു ശബ്ദവും മുഴങ്ങിയില്ല.” — The Great Controversy, 24.

ബാബിലോൻ തടങ്കലിന് ശേഷം അവർ യെരൂശലേമിനെയും ദേവാലയത്തെയും വീണ്ടും പണിതുയർത്തി. തുടർന്ന് അവർക്ക് വീണ്ടും ഒരു നാമം ഉണ്ടായി; കാരണം തന്റെ നാമം യെരൂശലേമിൽ സ്ഥാപിക്കുമെന്നു ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ നാമം അവന്റെ സ്വഭാവത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവന്റെ വ്യക്തിപരമായ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ അഭാവം, ജീവനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നാമം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ജീവൻ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന സാന്നിധ്യം ഇനി അവർക്കില്ലായിരുന്നു എന്നു വെളിപ്പെടുത്തി. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത് വെറും വായ്മൊഴിയിലുള്ള അവകാശവാദവും ഭാവാഭിനയവും മാത്രമായിരുന്നു.

സാർദീസിലെ അവസാന ശബ്ദം, കർത്താവിന്റെ മഹത്തായും ഭയങ്കരവുമായ ദിവസത്തിനു മുമ്പ് വരാനിരിക്കുന്ന ഒരു എലീയാവിനെക്കുറിച്ച് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പ്രാചീന യിസ്രായേലിനുവേണ്ടി, യെരൂശലേമിന്റെ നാശം കർത്താവിന്റെ മഹത്തായും ഭയങ്കരവുമായ ദിവസമായിരുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ, ഏഴു അവസാന ബാധകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ മഹത്തായും ഭയങ്കരവുമായ ദിവസത്തിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി Sister White, ക്രി.വ. 70-ൽ ഉണ്ടായ യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു. ഫിലദെൽഫ്യാ സഭ മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ശബ്ദത്തോടുകൂടി ആരംഭിച്ചു; അതുവഴി അത് വില്യം മില്ലറിന്റെ ശബ്ദത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു. എല്ലാം ശരിയായിരിക്കുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ജനത്തോടു, യാഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാം പൂർണ്ണമായി തെറ്റിയിരിക്കെ, യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും വില്യം മില്ലറും ലവൊദിക്യയുടെ സന്ദേശം അവതരിപ്പിച്ചു. യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും വില്യം മില്ലറും ഇരുവരും വൃക്ഷത്തിന്റെ വേറിന്മേൽ കൊടാരി വെച്ചു. സാർദീസിനുള്ള സന്ദേശം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: “a few names even in Sardis which have not defiled their garments; and they shall walk with me in white: for they are worthy.” യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും വില്യം മില്ലറും സാർദീസ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ നിന്നു പുറത്തുവന്നവരെയും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ നടക്കുവാൻ യോഗ്യരായവരെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> “വില്യം മില്ലർ പ്രസംഗിച്ച സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആയിരങ്ങൾ നയിക്കപ്പെട്ടു; ഏലീയാവിന്റെ ആത്മാവിലും ശക്തിയിലും ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ ഈ സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിപ്പാൻ എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെട്ടു. യേശുവിന്റെ മുൻഗാമിയായ

> യോഹന്ന ാനെപ്പേ ാലെ, ഈ ഗൗരവപൂർണ്ണ മായ സന്ദേ ശം ്രപസംഗിച്ച വർ വൃക്ഷ ത്ത ിന്റെ വേറിൽ കൊടാരി വെക്ക ുകയും, മാനസാന്ത രത്ത ിന് യോഗ്യ മായ ഫലങ്ങ ൾ കായ്ക്ക ുവാൻ മനുഷ്യ രെ ആഹ്വ ാനിക്ക ുകയും ചെയ്യേ ണ്ട തെന്ന നിർബന്ധ ിതത്വ ം അനുഭവിച്ച ു. അവരുടെ സാക്ഷ്യ സഭകളെ ഉണർത്ത ുകയും ശക്ത മായി സ്വ ാധീനിക്ക ുകയും അവയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വ ഭാവം ്രപകടമാക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിന് അനുയോജ്യ മായിരുന്ന ു. വരുവാനുള്ള ്രകോധത്ത ിൽനിന്ന ു ഔടിപ്പേ ാകുവാനുള്ള ആ ഗൗരവമേറിയ മുന്ന റിയിപ്പ ് മുഴങ്ങ ിയപ്പേ ാൾ, സഭകളോടു ചേർന്ന ിരുന്ന പലരും ഈ സൗഖ്യ ദായക സന്ദേ ശം സ്വ ീകരിച്ച ു; അവർ തങ്ങ ളുടെ പിന്മ ിരിവുകളെ കണ്ട റിഞ്ഞ ു, മാനസാന്ത രത്ത ിന്റെ കയ ്പുള്ള കണ്ണ ുനീരോടും ആത്മ ാവിന്റെ ആഴമേറിയ വേദനയോടും കൂടെ ദൈവസന്ന ിധിയിൽ തങ്ങ ളെ താഴ്ത്ത ി. ദൈവാത്മ ാവ് അവരുടെമേൽ അധിവസിച്ച പ്പേ ാൾ, 'ദൈവത്തെ ഭയപ്പെ ടുവിൻ; അവന്ന ു മഹത്വ ം കൊടുപ്പ ിൻ; അവന്റെ ന്യ ായവിധിയുടെ നാഴിക വന്ന ിരിക്ക ുന്ന ു' എന്ന ഘോഷം മുഴക്ക ുന്ന തിൽ അവർ സഹകരിച്ച ു." Early Writings, 233.

വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ ഏഴ് സഭകൾ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലം മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവുവരെ ഉള്ള ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുപോലെ, ആ ഏഴ് സഭകൾ പ്രവാചകനായ മോശെ മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദ്യ വരവുവരെ ഉള്ള പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദ്യ വരവിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ഇസ്രായേൽമക്കളുടെ പരീക്ഷണങ്ങളും അവരുടെ മനോഭാവവും, ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനു മുമ്പുള്ള അനുഭവത്തിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ നിലയെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.
>
> "കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് യിസ്രായേൽമക്കൾക്കായി സാത്താന്റെ കുടുക്കുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെതന്നെ അവ നമുക്കായും ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ ജനത്തിന്റെ ചരിത്രം നാം വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
>
> "അവരുടെ ചരിത്രം നമുക്കു ഗൗരവമുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പായിരിക്കണം. കർത്താവിന്ന് തന്റെ ജനങ്ങൾക്കായി വെളിച്ചമുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ, സാത്താൻ ശാന്തമായി ഒറ്റക്കു നിന്നുകൊണ്ട് അവർ അതു പ്രാപിക്കുന്നതു തടയാൻ യാതൊരു ശ്രമവും നടത്തുകയില്ല എന്നു നാം ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കരുത്. ദൈവം അയക്കുന്ന വെളിച്ചം നമുക്കു ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വിധത്തിൽ വരുന്നതല്ല എന്ന കാരണത്താൽ നാം അതിനെ നിരസിക്കാതിരിക്കുമാറാകട്ടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു.... ആരെങ്കിലും തങ്ങളെത്തന്നെ ആ വെളിച്ചം കണ്ടറിഞ്ഞ് സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവർ മറ്റുള്ളവരുടെ വഴിയിൽ തടസ്സമായി നിൽക്കരുത്."

> "'ഇന്നേ ദിവസം ഞാൻ നിങ്ങ ളെതിരായി ആകാശത്തെ യും ഭൂമിയെയും സാക്ഷ ിയായി വിളിക്ക ുന്ന ു: ഞാൻ നിങ്ങ ളുടെ മുമ്പ ിൽ ജീവനും മരണവും, അനുഗ്രഹവും ശാപവും വെച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു; ആകയാൽ ജീവിതം തിരഞ്ഞെ ടുത്ത ുകൊൾക, നീയും നിന്റെ സന്ത തിയും ജീവിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ സ്നേഹിക്കേ ണ്ട തിന്ന ും, അവന്റെ ശബ്ദ ം അനുസരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു അവനോടു ചേർന്ന ിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ും; എന്തെ ന്ന ാൽ അവൻ തന്നെ യാണ് നിന്റെ ജീവിതവും നിന്റെ ആയുഷ ്കാലത്ത ിന്റെ ദൈർഘ്യ വും; യഹോവ നിന്റെ പിതാക്ക ന്മ ാരായ അബ്രാഹാമിന്ന ും, യിസ്ഹാക്ക ിന്ന ും, യാക്കേ ാബിന്ന ും കൊടുക്ക ുമെന്ന ു സത്യ ം ചെയ്ത ദേശത്ത ിൽ നീ വസിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു.'"
>
> "ഈ ഗാനം ചരിത്രപരമല്ല, പ്രവചനാത്മകമായിരുന്നു. ഭൂതകാലത്തിൽ ദൈവം തന്റെ ജനത്തോടു ചെയ്ത അത്ഭുതകരമായ പ്രവൃത്തികളെ ഇത് വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഭാവിയിലെ മഹത്തായ സംഭവങ്ങളെയും—ക്രിസ്തു ശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടും കൂടെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം വരുമ്പോൾ വിശ്വസ്തർ നേടുന്ന അന്തിമ വിജയത്തെയും—ഇത് മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചു.
>
> "ഇസ്രായേല്യർ അവരുടെ യാത്രകളിൽ അനുഭവിച്ച അനുഭവങ്ങൾ ഈ ലോകയുഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരുടെ പ്രയോജനത്തിനായി, ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യങ്ങൾ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നവർക്കായി, രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അപകടങ്ങൾ എബ്രായരുടെ അപകടങ്ങളെക്കാൾ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കുറവാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല; മറിച്ച് അതിലേറെ തന്നെയാണ്." Healthful Living, 280, 281.

മിസ്രയീമിൽനിന്നുള്ള വിടുതൽ എഫെസൊസ് സഭയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ആ ചരിത്രത്തിൽ എഫെസൊസ് സഭയുടെ പ്രതീകം യോശുവയായിരുന്നു. ദൈവം മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നവർ തുടർച്ചയായി പത്ത് പരീക്ഷകളിൽ പരാജയപ്പെട്ടശേഷം, കർത്താവ് കലഹക്കാരിൽനിന്നു നിയമം എടുത്തുമാറ്റി യോശുവിനും കാലേബിന്നും കൊടുത്തു.

> അവരോടു പറയുക: ഞാൻ സത്യമായി ജീവിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ എന്റെ ചെവികളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നേ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചെയ്യും: നിങ്ങളുടെ ശവങ്ങൾ ഈ മരുഭൂമിയിൽ വീഴും; നിങ്ങളിൽ എണ്ണം കണക്കാക്കിയവരൊക്കെയും, നിങ്ങളുടെ മുഴുവൻ സംഖ്യപ്രകാരം, ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ അതിനുമുകളിലുള്ളവരായ, എനിക്കെതിരെ പിറുപിറുത്തവരായ നിങ്ങൾ, യെഫുന്നെയുടെ മകനായ കാലേബിനെയും നൂന്റെ മകനായ യോശുവയെയും ഒഴികെ, ഞാൻ നിങ്ങളെ അവിടെ പാർപ്പിക്കുമെന്നു സത്യം ചെയ്ത ദേശത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നതു നിശ്ചയം. സംഖ്യാപുസ്തകം 14:28–30.

ലോകത്ത ിന്റെ അന്ത ്യ ങ്ങ ൾ വന്ന ിരിക്ക ുന്ന വരെയും, യാഗത്ത ാ
ദൈവത്തേ ാടു നിയമം ചെയ്യ ുന്ന വരെയും യോശുവയും കാലേബും
പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന തായി സിസ്റ്റ ർ വൈറ്റ് വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ു.

> “ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യകാലങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കുന്ന നമുക്കുള്ള മുന്നറിയിപ്പിനായി ഈ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നും ദൈവജനങ്ങൾ എത്രയോ പ്രാവശ്യം യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അനുഭവം വീണ്ടും ജീവിക്കുന്നു! അവർ എത്രയോ പ്രാവശ്യം പിറുപിറുക്കുകയും പരാതിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു! കർത്താവ് മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ അവർ എത്രയോ പ്രാവശ്യം പിന്തിരിയുന്നു! കാലേബിനെയും യോശുവയെയും പോലെയുള്ള വിശ്വസ്തതയും അചഞ്ചലമായ ആശ്രയവും ഉള്ള പുരുഷന്മാർ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ കാര്യം കഷ്ടം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തന്റെ ആത്മാവാൽ നിറയേണ്ടതിന്നു തങ്ങളെത്തന്നെ അവന്നു സമർപ്പിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരെയാണ് ദൈവം വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെയും മനുഷ്യകുലത്തിന്റെയും കാര്യം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട, ആത്മത്യാഗികളായ പുരുഷന്മാരെ ആവശ്യമാക്കുന്നു; പാളയത്തിന് പുറത്തേക്കു ചെന്നു നിന്ദ വഹിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരെ. അവർ ശക്തരും പരാക്രമശാലികളും മഹത്തായ പ്രവർത്തികൾക്കു യോജിച്ചവരും ആയിരിക്കട്ടെ; യാഗത്താൽ ദൈവത്തോടു നിയമം കഴിക്കട്ടെ.” Review and Herald, May 20, 1902.

യോശുവയോടും കാലേബിനോടും പുതുക്കപ്പെട്ട ഉടമ്പടി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ, പുതുക്കപ്പെടുന്ന ആ ഉടമ്പടി ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തോടും മഹാസമൂഹത്തോടുമുള്ള ഉടമ്പടിയാണ്. ആദിമ ഉടമ്പടിജനമായ തിരഞ്ഞെടുത്തവർ ദൈവത്തിൽനിന്നു വിവാഹമോചിതരാക്കപ്പെട്ടു മരുഭൂമിയിൽ മരിക്കേണ്ടവരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷമാണ് അത് പുതുക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു മുൻകാല തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത നിരസിക്കപ്പെടുന്ന അതേ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെയാണ് ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തോടുള്ള ഉടമ്പടി നിവൃത്തിയാകുന്നത്.

എഫെസൂസ് എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ആഗ്രഹനീയമായത് എന്നാണ്; യോശുവയും പ്രാരംഭ സഭയും നിർവഹിച്ച പ്രവൃത്തിയും “ആഗ്രഹനീയമായത്” ആയിരുന്നു. യോശുവ ദൈവജനത്തെ വാഗ്ദത്തദേശത്തിലേക്കു നയിച്ചപ്പോൾ, അവൻ ജയിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നേറി. ആദ്യ മുദ്ര എഫെസൂസ് സഭയോടു സമാന്തരമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു; ജയിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നേറുന്ന ഒരു വെള്ളക്കുതിരയാൽ അതു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് യോശുവയുടെയും അപ്പൊസ്തോലിക സഭയുടെയും കാര്യത്തിൽ സത്യമായിരുന്നു. പ്രാചീന ഇസ്രായേലിലും ആധുനിക ഇസ്രായേലിലും ആദ്യ മുദ്ര എഫെസൂസ് സഭയോടു സമാന്തരമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു.

“സ ്മിർന” എന്ന പേര് മരിച്ച വരെ സംസ ്കാരത്ത ിനായി അഭിഷേകം
ചെയ്യ ുന്ന തിൽ ഉപയോഗിച്ച ിരുന്ന ഒരു തൈലമായ “മുറ്” എന്ന പദത്ത ിൽ
നിന്ന ാണ് ഉത്ഭ വിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ത്. രണ്ട ാമത്തെ മുദ്രയെ “ഒരു വലിയ
എന്ന ും “ഭൂമിയിൽനിന്ന ് സമാധാനം നീക്ക ിക്ക ളയാനുള്ള ” “അധികാരം”
എന്ന ും ലഭിച്ച ിരുന്ന ഒരു ചുവന്ന കുതിരയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ത്;
അതിന്റെ അർത്ഥ ം, ആ ചരിത്രത്ത ിൽ മനുഷ്യ ർ “പരസ ്പരം കൊല്ല ും”
എന്ന തായിരുന്ന ു. രണ്ട ാമത്തെ മുദ്ര സ ്മിർനാ സഭയോടു സമാന്ത രമായി
സഞ്ച രിക്ക ുന്ന ു; ദൈവത്ത ിന്റെ ജനത്തെ ജയിക്ക ാനും കൊല്ല ാനു
ദൈവത്ത ിന്റെ ശത്രുക്ക ൾക്ക ു അനുവദിക്ക പ്പെ ട്ട അധികാരത്തെ യ
അത് പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ത്. ഇത് അപ്പേ ാസ ്തലിക സഭയ്ക്ക ു ശേഷമുള്ള
കാലഘട്ട ത്ത ിലും ന്യ ായാധിപന്മ ാരുടെ ചരിത്രത്ത ിലും നിവൃത്ത ിയായി
ഇരു ചരിത്രങ്ങ ളിലും ദൈവം തന്റെ ജനത്ത ിന്മേ ൽ യുദ്ധ വും മരണവും
വരുത്ത ുവാൻ തന്റെ ജനത്ത ിനു പുറത്ത ുള്ള ശക്ത ികൾക്ക ു അനു
നൽകി. അപ്പേ ാസ ്തലിക സഭയുടെ ചരിത്രത്ത ിൽ, ആ യുദ്ധ ത്ത ിന്
പ്രേരകമായത് ക്രിസ ്തുവിന്റെ മതത്തെ നിരസിച്ച തായിരുന്ന ു; അതേ മതം
മുൻകാലമായ എഫെസൊസ് ഘട്ട ത്ത ിൽ സുവിശേഷം ലോകത്തേ ക്ക ു
കൊണ്ട ുപോകുമ്പേ ാൾ അജയ്യ മായിരുന്ന തുമായിരുന്ന ു.
ന്യ ായാധിപന്മ ാരുടെ കാലഘട്ട ത്ത ിൽ ദൈവജനത്ത ിന്റെ ശത്രുക്ക ളുടെ
പ്രേരണ മുൻകാലമായ എഫെസൊസ് ഘട്ട ത്തെ
അടിസ്ഥ ാനപ്പെ ടുത്ത ിയതായിരുന്ന ു; അവിടെ ദൈവം മിസ്രയീമിന്മേ ലു
തുടർന്ന ് യോശുവ മുഖാന്ത രം ജയിക്ക പ്പെ ട്ട ജാതികളിന്മേ ലും തന്റെ
ശക്ത ി പ്രകടിപ്പ ിച്ച ിരുന്ന ു. പുരാതന ഇസ്രായേലിലും ആധുനിക
ഇസ്രായേലിലും രണ്ട ാമത്തെ മുദ്ര സ ്മിർനാ സഭയോടു സമാന്ത രമായി
സഞ്ച രിക്ക ുന്ന ു.

“പെർഗാമോസ്” എന്നതിന് “ദുർഭേദ്യമായ കോട്ട” എന്നർത്ഥമുണ്ട്; അങ്ങനെ അത് ഒരു രാജാവിന്റെ കോട്ടയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ മുദ്ര പെർഗാമോസിനോടു സമാന്തരമായി പോകുന്നതും, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിക്കെതിരായി ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ മനുഷ്യന്യായവിധി നടപ്പാക്കുന്ന ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുമാണ്. അതിനാൽ, “ഗോതമ്പ്,” “യവം,” “എണ്ണ,” “വീഞ്ഞ്” എന്നിവയെ തൂക്കിനോക്കുന്ന “രണ്ട്” തുലാസുകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അളവ്, അല്ലെങ്കിൽ ന്യായവിധി, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ എപ്പോഴും ദോഷമുള്ള രാജകീയ മനുഷ്യാധികാരത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. സത്യസന്ധമായ അളക്കലിനോ സത്യസന്ധമായ തൂക്കലിനോ രണ്ട് തുലാസുകൾ ആവശ്യമില്ലെന്നതു ഓർക്കുക. രണ്ട് തുലാസുകൾ അസമമായ ന്യായവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

“യവം” പെസഹാ ഉത്സ വത്ത ിലെ “ആദ്യ ഫല” അർപ്പ ണത്ത ിന്റെ
പ്രതീകമാണ്; “ഗോതമ്പ ്” പെന്തെ ക്കെ ാസ ്ത് ഉത്സ വത്ത ിലെ “രണ്ട ്
ആടിക്ക ാണിക്ക ുന്ന അപ്പ ങ്ങ ൾ” എന്ന അർപ്പ ണത്ത ിന്റെ പ്രതീക
“എണ്ണ ” പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിന്റെ പ്രതീകവും “വീഞ്ഞ ്” ഉപദേശത്ത ിന്റെ
പ്രതീകവും ആകുന്ന ു. പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ കാലത്തെ

പെർഗാമൊസ് എന്ന ത്, പെസഹാമുതൽ പെന്തെ ക്കെ ാസ ്റ്റ് കാലാവധിവരെ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ദൈവാരാധനാവ്യ വസ്ഥ യ്ക്ക ു മേൽ
ന്യ ായവിധി വരുത്ത ിയ യി്രസായേലിലെ സമവായപരരായ
രാജാക്ക ന്മ ാരുടെ കാലഘട്ട മാണ്. ദൈവവചനത്ത ിന്റെ സത്യ ങ്ങ ൾ
"വീഞ്ഞ ും" "എണ്ണ യും" മുഖേന ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. പുരാതന
യി്രസായേലിലും ആധുനിക യി്രസായേലിലും, പെർഗാമൊസ് സഭ എന്ന ത്,
സ ്പൂർന്ന ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ചരി്രതത്ത ിൽ രക്ത ച്ചൊ ാരിച്ച ിലി
ചെയ്യ ാൻ സാത്ത ാനിനു കഴിഞ്ഞ ില്ല ാത്ത തു സാധിപ്പ ിക്ക ാൻ അവൻ
്രശമിക്ക ുന്ന കാലഘട്ട മാണ്. പെർഗാമൊസിൽ സാത്ത ാൻ, സ ്പൂർന്ന യിൽ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തുപോലെ രക്ത ച്ചൊ ാരിച്ച ിലാൽ അല്ല , മറിച്ച ്
സമവായത്ത ിലൂടെ ദൈവജനത്തെ യും ദൈവസത്യ ത്തെ യും
നശിപ്പ ിക്ക ാൻ ്രശമിച്ച ു. പുരാതന യി്രസായേലിലെ രാജാക്ക ന്മ ാരുടെ
സമവായം ആധുനിക യി്രസായേലിലെ കോൺസ്റ്റ ന്റീന്റെ
സമവായത്ത ിന്റെ ്രപതിരൂപമാണ്.

തീയാതിര എന്നു പറയുന്നത് "പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ യാഗം" എന്നർത്ഥമാകുന്നു; തന്റെ നാമത്തിന്നുവേണ്ടി കൊല്ലപ്പെടുന്ന തന്റെ ജനങ്ങൾക്കു ദൈവം നൽകുന്ന രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ യാഗം എന്നത്, എഴുപതു വർഷത്തെ പ്രവാസകാലത്ത് ദാനിയേൽ, ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നിവർ മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, അത്യന്തം കഠിനമായ സാഹചര്യങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കാൻ ഉള്ള സന്നദ്ധതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുപോലെതന്നെ, പന്ത്രണ്ടുനൂററുപത് വർഷങ്ങളുടെ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിൽ പാപ്പാത്വാധികാരത്താൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും തടവിലാക്കപ്പെടുകയും ദുഷിക്കപ്പെടുകയും കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്ത വാൾഡൻസിയർ, ഹ്യൂഗനോട്ടുകൾ എന്നിവരുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും യാഗത്തെയും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നാലാമത്തെ മുദ്ര തീയാതിരാ സഭയോടു സമാന്തരമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു; പ്രാചീന ബാബിലോൻ പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്മേൽ നടത്തിയ പീഡനത്തെയും ആധുനിക ബാബിലോൻ ആധുനിക യിസ്രായേലിന്മേൽ നടത്തുന്ന പീഡനത്തെയും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഇരു പ്രവാസങ്ങളുടെയും ചരിത്രം ആദ്യം സത്യത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു വഴിതെറ്റലിനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു; അത് യിസ്രായേലിന്റെ രാജാക്കന്മാരും ചക്രവർത്തിയായ കോൺസ്റ്റന്റൈനും നടപ്പാക്കി. ഇവ രണ്ടും തീയാതിരാ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്നായി വഴി ഒരുക്കി.

സാർദീസിന്, താൻ ഒരു നാമം അവകാശപ്പെ ടുന്ന തുമായി യോജിക്ക ുന്ന
യാതൊരു അർത്ഥ വും ഇല്ല ; എന്ന ാൽ ആ അവകാശവാദം ഒരു
അസത്യ മാണ്. ശെഖീനായുടെ സാന്ന ിധ്യ ം രണ്ട ാം ദേവാലയത്ത ിൽ
ഒരിക്ക ലും ്രപത്യ ക്ഷ പ്പെ ട്ട ില്ല . ്രകിസ ്തുവിന്റെ സാന്ന ിധ്യ ം സാർദീസി
ചരി്രതത്ത ിൽ ഒരിക്ക ലും ്രപത്യ ക്ഷ പ്പെ ട്ട ില്ല . അന്ധ കാരയുഗങ്ങ
നവീകരണം, അടിസ്ഥ ാനപരമായി, ഒരു പടി മുന്നേ ാട്ട ും രണ്ട ് പടി

പിന്നേ ാട്ട ും എന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു പരമ്പ രയായിരുന്ന ു. പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്
നവീകരണത്ത ിൽ സാർദീസിന്റെ ചരിത്രം നിർവഹിക്കേ ണ്ട ിയിരുന്ന
പ്രവൃത്ത ി ഒരിക്ക ലും പൂർത്ത ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ില്ല .

ഫിലദെൽഫിയ എന്നത് സഹോദരസ്നേഹം എന്നർത്ഥം വഹിക്കുന്നു; ആദ്യം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാതെ, സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണ്.

> “ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു ഒരുവൻ പറയുകയും തന്റെ സഹോദരനെ ദ്വേഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ കള്ളനാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ, താൻ കണ്ടിരിക്കുന്ന സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ, താൻ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ദൈവത്തെ എങ്ങനെ സ്നേഹിക്കും? ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്റെ സഹോദരനെയും സ്നേഹിക്കേണം എന്ന ഈ കല്പന നമുക്കു അവനിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 1 യോഹന്നാൻ 4:20, 21.

ഫിലദെൽഫ്യാ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന സഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഫിലദെൽഫ്യാവിനെതിരെ യാതൊരു കുറ്റാരോപണവും ശാസനയും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

> ഫിലദെൽഫിയായിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക: വിശുദ്ധനും സത്യവാനും ദാവീദിന്റെ താക്കോൽ ഉള്ളവനും തുറക്കുമ്പോൾ ആരും അടക്കാത്തവനും അടക്കുമ്പോൾ ആരും തുറക്കാത്തവനും ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഞാൻ അറിയുന്നു; ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു തുറന്ന വാതിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു ആരും അടയ്ക്കുവാൻ കഴികയില്ല; നിനക്കു അല്പബലം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും നീ എന്റെ വചനം കാത്തു, എന്റെ നാമത്തെ നിരസിച്ചിട്ടില്ല. ഇതാ, തങ്ങൾ യെഹൂദന്മാർ എന്നു പറയുന്നു, എങ്കിലും അല്ല; ഭോഷ്കു പറയുന്ന സാത്താന്റെ സഭാഗൃഹത്തിലുള്ളവരിൽ ചിലരെ ഞാൻ നിന്റെ കാലുകൾക്കു മുമ്പിൽ വന്നു നമസ്കരിക്കുമാറും ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയുമാറും ആക്കും. നീ എന്റെ സഹനത്തിന്റെ വചനം കാത്തതുകൊണ്ട്, ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിപ്പാൻ സർവ്വലോകത്തിന്മേൽ വരുവാനുള്ള പരീക്ഷയുടെ ഘട്ടത്തിൽനിന്നു ഞാനും നിന്നെ കാക്കും. ഇതാ, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; നിന്റെ കിരീടം ആരും എടുത്തുകൊള്ളാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിനക്കുള്ളതു മുറുകെ പിടിച്ചുകൊൾക. ജയിക്കുന്നവനെ ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഒരു തൂണാക്കും; അവൻ ഇനി പുറത്തേക്കു പോകുകയില്ല; എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നാമവും, എന്റെ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്ന പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിന്റെ നാമവും, എന്റെ പുതിയ നാമവും ഞാൻ അവന്റെമേൽ എഴുതും. വെളിപ്പാട് 3:7–12.

ഫിലദെൽഫ്യ ാവിന് “ദാവീദിന്റെ താക്കേ ാൽ” നൽകപ്പെ ടുന്ന ു; പുരാതന
യിസ്രായേലിന്റെ ഫിലദെൽഫ്യ ൻ ചരിത്രത്ത ിൽ അവർക്ക ു ദാവീദിന്റെ

പു ്രതൻ നൽകപ്പെ ട്ടു; അത് മറ്റ ു കാര്യ ങ്ങ ളോടൊപ്പ ം ആൽഫയും ഒമേഗയും, ആദിയും അന്ത വും എന്ന ്രപവചനാത്മ ക തത്വ ത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ആ താക്കേ ാൽ "ചരി ്രതവാദം" എന്ന രീതിശാസ് ്രതത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. പുരാതന യി ്രസായേലിന്റെ അന്ത ്യ ത്ത ിൽ ഫിലദെൽഫ്യ ാ സഭ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന കാലഘട്ട ത്ത ബൈബിളിലെ ്രപവചനത്ത ിന്റെ യഥാർത്ഥ രചയിതാവുതന്നെ യായിരുന്ന ു താക്കേ ാൽ. മില്ല റൈറ്റ ് ചരി ്രതത്ത ിൽ ഫിലദെൽഫ്യ ാ സഭ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന കാലഘട്ട ത്ത ിൽ വില്യ ം മില്ല റിന് ആ താക്കേ ാൽ നൽകപ്പെ ട്ടു ു. ആ രണ്ട ് ചരി ്രതങ്ങ ളിലും, തങ്ങ അ ്രബാഹാമിന്റെ പു ്രതന്മ ാരാണെന്ന ് കരുതിയിരുന്നെ ങ്ക ിലും യഥാർത്ഥ ത്ത ിൽ അല്ല ാതിരുന്ന യെഹൂദന്മ ാരോടാണ് ്രകിസ ്തു ഇടപെട്ട ആത്മ ീയ യെഹൂദന്മ ാരാണെന്ന ് കരുതിയിരുന്നെ ങ്ക ിലും യഥാർത്ഥ ത്ത അല്ല ാതിരുന്ന ്രപൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകളോടാണ് മില്ല ർ ഇടപെട്ട ത്.

> ചെവി ഉള്ളവൻ ആത്മാവ് സഭകളോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു കേൾക്കട്ടെ.
> വെളിപ്പാട് 3:13.

ലാവോദിക്യ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനത എന്നാകുന്നു; ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ യെഹൂദന്മാരായ ലാവോദിക്യർ ഒടുവിൽ കി.പി. 70-ൽ യെരൂശലേമിന്റെ നാശസമയത്ത് വിധിക്കപ്പെട്ടു. മതഭ്രഷ്ടമായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ അന്തിമവിധി ഞായർനിയമ പ്രതിസന്ധിക്കാലത്ത് സംഭവിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവർ 1844-ലെ വസന്തത്തിൽ ആദ്യദൂതന്റെ സന്ദേശം നിരസിച്ചപ്പോൾ തന്നെയാണ് അവരുടെ വിധിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചത്, തുടർന്ന് അവർ ദൈവികമായി ബാബേലിന്റെ പുത്രിമാർ എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. വീണുപോയ ആ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ പരിശോധനാവിധിയുടെ അവസാനദിവസങ്ങളിൽ ലാവോദിക്യൻ അഡ്വെന്റിസത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ, വെളിപ്പാടിന്റെ ഏഴ് സഭകളെ പ്രവചനാത്മക ചിഹ്നങ്ങളായി ശരിയായി എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം എന്നും തുടർന്ന് പ്രവചനാത്മകമായി എങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കാം എന്നും സംബന്ധിച്ച വിവിധ മാർഗങ്ങളെ നാം അടിസ്ഥാനപരമായി പരിഗണിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവ, "പരമോന്നത അധികാരത്താൽ നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന" പ്രവചനനിയമങ്ങളുടെ സന്ദർഭത്തിനുള്ളിൽ തന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കപ്പെടുകയും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടത്.

ഏഴ് സഭകൾക്ക ുള്ള സന്ദേ ശം, യോഹന്ന ാൻ ആ സന്ദേ ശങ്ങ ൾ രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയ സമയത്ത ് നിലവിലുണ്ട ായിരുന്ന ഏഴ് സഭകൾക്ക ു നൽകിയ സന്ദേ ശങ്ങ ളായിരുന്ന ു. ഏഴ് സഭകൾക്ക ുള്ള സന്ദേ ശങ്ങ ൾ, ചരി ്രതമൊട്ട ാകെ ഉള്ള എല്ല ാ സഭകൾക്ക ും ഉപദേശവും മുന്ന റിയിപ്പ ും നൽകുന്ന ു. ഏഴ് സഭകൾക്ക ുള്ള സന്ദേ ശങ്ങ ൾ, ചരി ്രതമൊട്ട ാകെ ഉള്ള ഓരോ ്രകിസ്ത്യ ാനിക്ക ും ഉപദേശവും മുന്ന റിയിപ്പ ും നൽകുന്ന ു. ഏഴ് സഭകൾ, അപ്പെ ാസ ്തലന്മ ാരുടെ കാലംമുതൽ ലോകാവസാനംവരെ ്രകിസ ്തീയതയുടെ ചരി ്രതത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ഏഴ് സഭകൾ,

മോശെയുടെ കാലംമുതൽ ക്രി.വ. 70-ൽ യെരൂശലേമിന്റെ നാശംവരെ പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ആദ്യ ത്തെ നാല് സഭകളും അവസാനത്തെ മൂന്ന ് സഭകളും തമ്മ ിലുള്ള വ്യ ത്യ ാസം തിരിച്ച റിയുന്ന തിലൂടെ, ഏഴ് സഭകളെ മനസ്സ ിലാക്ക ുകയും പ്രയോഗിക്ക ുകയും ചെയ്യ ാം.

നാം തിരിച്ചറിയുന്ന ആറു വ്യത്യസ്ത പ്രവാചകപ്രയോഗങ്ങളിൽ, അതേ പ്രയോഗങ്ങൾ ഏഴ് മുദ്രകളിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ സത്യങ്ങളെ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം പരിഗണിക്കും.